

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine”
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

I. C. Cătuneanu: Spovedanie iudaică.
N. Popa: Oglinda partidului liberal.
Caius Valea: Sumanul, opinca și ițarul din partidul național-tărănesc.
Gh. I. Popescu: Până când Monitorul Oficial va mai boțea Jidani?
Redacția: Răspunsul nostru.
V. Petrescu Vrancea: Misiile.
C. Cronț: Noi și sectele religioase.
C. P. G.: Quousque tandem?
I. Mihăilescu: Câte obstii mai sunt în ființă?
Infrățirea Românească: Dorim un răspuns categoric și sincer din partea direcțiunii ziarului „America”.
Tiberiu: Plânge poporul.
Pentru dl. Ministru I. G. Duca.
Activitatea L. A. N. C. în Banat.
Organizarea L. A. N. C. la Suceava.
O datorie de împlinit.
Informațiuni: D-lui Prefect Dan, Cluj. — Știri dela frații din America — Sentimentul religios în literatura poporană. — Jidanii în Ucraina. — Aspecte din Târgul-Lăpușului. — Congresul Uniunii foștilor Voluntari — Procesul comunistilor la Consiliul de Războiu al Corpului VI Armată. — Președintele Centrului „Petru Maior” din Cluj n'a fost bătut de alegători. — În județul lor natal. — Consiliul L. A. N. C. din Suceava. — Banca Jidovească Marmorosch Blank & Comp. cumpără acțiunile Băncii „Albina”. — În atențiunea autorităților din Brașov. — Feroase progromuri împotriva Evreilor în Lituania.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. LAZAR ISAICU

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine”

Rubrica permanentă.

Pentru ca să se știe

Denunțăm din nou marelui public pe aceia, cari au apărat pe Jidanul GROEDEL în procesul cu Maramureșenii, de pe urma căruia sătenii de baștină și-au pierdut pădurile ce le aparțineau de veacuri:

Apărătorii, cumpărați cu banii lui Iuda, poartă numele:

EMIL HAȚIEGANU, deputat național-tărănist și profesor la Universitatea din Cluj.

MIRCEA DJUVARA, deputat liberal și profesor la Universitatea din București.

VALERIU ROMAN, proaspăt liberal, fost secretar general al L. A. N. C.

Cine ajută pe dușmanii României la bârfirea țării?

COSTA FORU, dela „anumita presă” și

N. GHIULEA, membru în partidul național-tărănist și profesor la Universitatea din Cluj.

Având în vedere, că Inalta Curte de Casație a adjudecat Jidanului Groedel 26.000 jugere în paguba Maramureșenilor, așa încât veneticul acaparator a ajuns proprietarul acestui latifundiu forestier, noi cerem cu stăruință, în virtutea legii agrare, ca imediat ce va fi ieșit din indiviziune Jidanul Groedel să fie expropriat la fel ca și ceilalți proprietari de păduri, pentru ca acele comune de pe valea Vișeuului, cari au dreptul după lege, să fie puse în stăpânirea pădurilor, ce le-au aparținut din moși-strămoși.

În discursul roștit la senat, în ziua de 22 Martie 1928, P. S. S. Episcopul Nicolae Ivan dela Cluj, la discuția generală a legii Cultelor (vezi revista *Renașterea*, organul oficial al Eparhiei, No. 14 din 1 Aprilie 1928) a atins chestiunea mizeriei Moșilor provenită din faptul că *pădurile de mult le-a tăiat dl. Tischler cu concursul binevoitor al politicianilor patentafi din Ardeal.*

Știi, onorate cititor, cine sunt „politicianii patentafi”, cari au ajutat pe Jidanul Tischler să despoaie pe Moși de averea lor strămoșească? Iată numele celor vinovați:

EMIL HAȚIEGANU, deputat național-tărănist și profesor la Universitatea din Cluj.

GHEORGHE LEON, deputat liberal și profesor la Universitatea din Cluj.

PETRE GROZA¹⁾, fost ministru averescan.

„INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ”.

¹⁾ **Notă.** În ce privește participarea fostului ministru averescan, facem următoarea rectificare: nu cu Jidanul Tischler, ci cu următorii Jidani și jidoviți, dl Petre Groza a ajutat să fie despoiați Moșii de averea lor strămoșească. Îi scoatem la lumina zilei din registrul de firme dela Tribunalul Cluj vol. II. pag. 163 și vol. XI. pag. 212, așa cum stau împreună în Consiliul de administrație al societății forestiere „Călățele”; iată-i: Dr. Petru Groza deputat Deva, Gh. Nedelcu București, Hermei Sertil Wien, Dr. Emil Hațigeanu, Dr. Vasile Papp, Herman Sensieb, Kelemen Bernat, Weisz József, Zoltan Fényes, Otto Groedel [cel din Maramureș].

Spovedanie iudaică.

În societatea noastră, ba chiar amestecați în viața politică, tot mai sunt unii oameni de bună credință dar de slabă gândire și lipsiți de orientare istorică în strămta lor judecată, cari cred și în primul pătrar al veacului al XX, că Jidanii se pot asimila.

Cu 150 de ani înainte, pretinse capete luminate din Apus, afirmau, că singura piedecă ce a stat în calea asimilării a fost tratamentul juridic inegal aplicat Jidanilor în trecut. De aici urma, în raționamentul lor simplist, să se păsească la încetățenirea Jidanilor, și orice deosebire între fiii lui Israel și autohtoni va dispărea cu totul, afară de confesiunea mozaică, privită de creștini ca afirmarea nevinovată a unei credințe însoțită de norme privitoare la cult și întemeiată pe principii de morală. În superficiala lor cunoștință așa apreciau, premergătorii mării revoluții franceze, religia jidovească. Cum timpul învinsese intoleranța religioasă, era firesc ca generoșii revoluționari în ultima decenie a veacului al XVIII să introducă pe Jidani în marea familie franceză, încetățenindu-i în credința fermă că se vor asimila. Exemplul Franței a fost imitat peste hotare cu așa extindere, încât în mai puțin de un secol și jumătate Jidovimea din toate țările Europei a obținut drepturi civile și politice.

Această măsură nicăiri nu a rezolvit problema.

În anul de grație 1928 se vorbește de Jidani mai mult ca oricând. Un occidental cult, cu talent literar, scorbitor prin linie bărbătească din Jidani, având mamă franceză, și a nume, Judeul Edmond Fleg a scris o carte, de câte-va luni apărută, intitulată: „Po urquoi je suis Juif“ (pentru-ce sunt Jidan). Am dat un singur exemplu. Sunt nenumărate cazuri în publicistica mondială, cari dovedesc că chestiunea persistenței Jidanului ca Jidan se pune și se afirmă tot mai precis de către Jidani, cari nu se mai sfiesc să declare sus și tare că sunt, rămân și vor trăi până la sfârșitul veacurilor ca Jidani.¹⁾

¹⁾ NOTĂ. Pentru a dovedi odată mai mult existența acestei concepții în cercurile intelectuale jidovești, cari după ce au pătruns în societatea ariană și se bucură de toate avantajele acestui contact pe baza unei desăvârșite egalități ar putea cădea în ispita asimilării, reproducem mai jos următoarea scrisoare adresată de către Edmond Fleg, în cartea mai sus citată, nepotului său postum, pentru ca aceia dintre ai noștri, cari până acum nu s'au dumerit asupra problemii, să se lu-

În ce privește explicația faptului, prin ce mijloc s'au păstrat Jidanii printre celelalte neamuri rezistând asimilării, aducem un document prețios, asupra căruia invităm pe fiecare bun Român să mediteze și în special pe aceia, cari au ambiția să guverneze această țară. În 1916, în toiul războiului mondial, când lumea sângera pentru libertatea și dreptatea ce aveau să vină și pentru națiunile apăsate, căpetenii din neamul lui Izrael căutau să facă deplină lumină asupra cauzelor adânci, istorice, nesdruncinate cari au menținut acest neam în vălmășagul popoarelor și în văltoarea timpurilor. O prețioasă contribuție la elucidarea acestei probleme, pusă în revista „Der Jude“, aduce și Evreul Dr. Iacob Klatzkin.

Pentru ca cititorii noștri să nu creadă din declarațiile-i ce vor urma, că este un Jidan, mai mult exaltat decât luminat, comunicăm faptul, că Iacob Klatzkin a scris de curând un dicționar filosofic (ebraic-german) asupra scrisului ebraic, (Philosophisches Lexikon des hebräischen Schrifttums) în 4 volume, apărut în editura „Eskhol“ dela Berlin.²⁾

Iată cum explică acest Iudeu erudit, familiarizat cu istoria neamului său, a căru limbă, și deci viață, o cunoaște dela hebraica antică până la jargonul actual din Orientul Europei, iată unde află el adevărata cauză a permanenței indestructibile a fiilor lui Izrael printre celelalte popoare. Citiți vă rog cu atenție, citiți de mai

mineze cel puțin în ceasul al XI și să-și revizuiască pu terea față de Jidani în urma convingerii celei nouă atât de târziu dobândită.

Iată scrisoarea tradusă din cuvânt în cuvânt:

*Nepotului mru
care încă nu s'a născut.
E F.*

Sunt întrebat de ce sunt Evreu. Ție îți voi răspunde, nepoate, care încă nu te-ai născut

Când vei fi tu destul de mare pentru a mă înțelege? Fiul meu mai în vârstă are 19 ani, celalalt 14. Când te vei naște? Peste 10 ani, peste 15 poate... Când mă vei ceti? Pe la 1950, 1960? Se va mai ceti la 1960? Ce înfățișare va avea lumea? Mecanica va fi suprimat sufletul, spiritul își va fi creat un nou univers? Problemele care mă neliniștesc astăzi vor mai însemna ceva pentru tine? Vor mai exista Evrei?

Cred că da. Ei au supraviețuit Faraonilor, lui Nabucodonosor, lui Constantin, lui Mahomet, inchiziției și asimilației: desigur că vor supraviețui și automobilului.

Dar tu, copilul meu, te vei simți tu Evreu? Mi se spune: — Ești Evreu, fiindcă te-ai născut Evreu; n'ai vrut acest lucru; nu-l poți schimba. Ți va ajunge această explicație, pentru cazul când, născut Evreu, nu te vei mai simți Evreu?

multeori pătrunzătoarea analiză și prețioasa mărturisire³⁾:

„În religia noastră trebuie căutată enigma duratei noastre printre străini, (în exil). Ea constituie puterea, care ne-a despărțit de celelalte popoare și ne-a unit în împrăștierea noastră. Zidurile de toți văzute ale Ghetto-urilor, pe cari le-au ridicat dușmanii noștri, nu ar fi avut acest efect. Zidurile nevăzute însă, cari se întemeiază pe religia noastră, pe cari în pribegie le-am luat cu noi și în așezările noastre tot mereu mai solid le-am construit, aceste ziduri nevăzute sunt „corturile lui Iacob“ cele mișcătoare, cari ne-au asigurat pretutindeni un cămin al nostru.

„Religia jidovească este plină de opreliști care separă comunitatea noastră de lumea, ce ne înconjoară și ne ține departe de tot ce este străin. Religia jidovească este bogată în forme, cari și pe din afară și în fond ne leagă și ne caracterizează ca o unitate. În opoziție cu celelalte religii, a noastră nu cuprinde un învățământ de simple idei, ci un învățământ de legi.

„În legile noastre am pus în practică dreptul de a dispune de noi înșine. Noi am pierdut statul nostru, dar nu am pierdut constituția noastră de stat; amândouă aceste bunuri noi le-am salvat ca stat transportabil, care ne-a dat putința să ne păstrăm și în „Diaspora“ (împrăștiere) un fel de autonomie națională

„Deși multe legi nu s'au mai aplicat după pierderea statului nostru, totuși în liniile sale largi sistemul legiurilor noastre a rămas în vigoare; el a fost lărgit și prin dispoziții mai precise s'a întregit și perfecționat. Numai codul de legi, cel jidovesc, a stăpânit și mode-

Eu însumi, la 20 ani, credeam a nu mai avea nimic din Izrael; eram convins că Izrael merge spre piere, că peste 20 ani nu se va mai vorbi de el. Acei 20 ani au trecut, și alți 12 încă, și-am redevenit Evreu, atât de evident încât sunt întrebat de ce sunt Evreu.

Ceeace mi s'a întâmplat, și se poate și ție întâmpla, micul meu. Dacă și se va părea că flacăra lui Izrael s'a stins în tine, privește și așteaptă; într'o zi ea se va aprinde din nou. E o poveste foarte veche pe care fiecare veac o reîncepe. Izrael a avut nenumărate prilejuri de-a muri; deatâtea ori a și înviat. Vreau să-ți povestesc cum a murit și cum a înviat în mine, pentruca, dacă moare în tine, la rândul tău să-l simți renăscându-se.

Astfel vei fi condus pe Izrael până la tine, tu-l vei duce până la alții, dacă vei vrea, dacă vei putea. Și atunci amândoi vom fi păstrat și transmis, în felul nostru, porunca divină:

„Vorbele, pe cari ție le poruncesc astăzi, să fie în inima și sufletul tău; leagă-le ca semn de mână ta și să fie ca un frunzar între ochii tăi. Întipărește-le în mintea copiilor tăi“...

²⁾ Asupra modului elogios cum este judecată această operă, vezi „Jüdische Presszentrale Zürich“ No. 487 din 16 Martie 1928, pag. 17.

³⁾ Apărută în revista „Hammer“ No. 319. comentată de cunoscutul scriitor german, specialist în problema jidovească: Teodor Fritsch.

lat viața noastră în toate manifestațiile ei. Singură jurisdicția jidovească a fost hotărâtoare pentru noi. Jurisdicției țării care ne-a găzduit, nu am cerut ajutorul și nu am recunoscut codul de lege al acelei țări. Când ne-au fost impuse acele legi, le-am privit ca o fatalitate, pe care noi neîncetat ne-am străduit să o înlăturăm și să o ocolim. (Acele legi străine) au păstrat caracterul de violență al unei stăpâniri criminale, chiar când am fost siliți să le sancționăm prin formula: „legea stăpânirii este o lege valabilă“. De aceea, acela dintre ai noștri care a denunțat pe un Jidan la guvern („Mossar“) a fost privit ca trădător, a fost pedepsit la daune interese și amenzi și expulsat din comunitatea noastră.

„Principii noștri de exil, Gaonim, Rabbinim, nu erau preoți și îngrijitori de suflete — ca rabini moderni din Apus, cari transformă Judaismul într'o biserică și apropiindu-se de preoțimea creștină, își dau și ei numele de preoți și îngrijitori de suflete, — ei erau căpeteniile și administratorii comunității noastre; ei erau judecători „Dajanim“; ei erau autoritățile superioare ale statului nostru în exil.

„Tribunalele lor aveau competența să pronunțe pedepse și să le execute. Dispozițiile lor nu aveau numai autoritate religioasă, pedepsind nesupunerea și călcarea normelor cu excluderea din comunitatea religioasă, ci constituiau mijloace de forță ale unui regim aspru și exemplar organizat, care urmărea abaterile într'un mod foarte oficace. Noi ne-am supus cu iubire, dar și cu frică puterii legilor noastre.

„Așezământul legilor noastre ne-a păstrat în „Diaspora“ un sistem economic, religios-național, care în funcțiunile și în instituțiile lui cuprindea multe ramuri de câștig deși unele forme, condiționate de legătura cu țara noastră, nu puteau să fie întrebuințate pentru străini.

„De aceea, stăpânirea străină nu ne-a putut răpi administrarea noastră prin noi înșine, câtă vreme am stat sub imperiul legilor noastre și al învățătorilor legilor noastre. Noi nu am fost o comunitate religioasă, noi am format o comunitate juridică și economică de sinestătătoare. Nu o confesiune, (nu afirmarea unei credințe) ci mai cu seamă norma de drept a fost cimentul care a ținut poporul laolaltă. Nu atât conținutul religios și moral al Iudaismului, ca fiind formele concrete ale organizației statului nostru, ne-au despărțit de celelalte națiuni în mijlocul cărora am deschis corturile noastre. Noi nu ne-am odihnit în zilele de odihnă ale poporului-gazdă, nu am sărbătorit zilele lui de sărbătoare, nu am împărțit cu el bucuriile și sufe-

rințele lui, și nu ne-am îngrijit de prosperitatea statului străin. Un zid puternic, de noi înși-ne ridicat, ne-a despărțit de poporul-gazdă, și dincoace de zid trăia un stat jidovesc în miniatură“.

Din această spovedanie iudaică, sinceră și prin istorie verificată, oricine înțelege cât preț se poate pune pe calitatea de cetățean, acordată Jidanilor în statul unde locuiesc întâmplător și fără nici o rădăcină sufletească. Din aceeaș spovedanie, orice Român cu grijă de viitorul neamului său, poate vedea șirul de greșeli neiertate, ce s'au comis în toate statele dela marea revoluție franceză până după războiul mondial, prin încetățenirea Jidanilor.

Și pentru că mai bine de un veac oamenii politici ai Europei au băjbăit prin întuneric în această chestiune, dându-i o soluție inoperantă — cum rezultă din faptul că asimilare nicăeri nu s'a produs, — mă simt dator să reamintesc contribuția unei înalte minți românești, de care trebuia să se țină seama la deslegarea spinoasei chestiuni, și cu acest prilej aduc un omagiu de admirație acelui bărbat de stat al României mici, care în calitate de plenipotențiar, prin claritatea ideilor și pătrunderea simțului său politic, a impus respectul lui Bismark în Congresul dela Berlin, reproducând mai jos judecata lui fixată atunci, când în Divanul ad-hoc al Moldovei, Armenii și Jidani („sudiți“) cereau drepturi

politice dar pretindeau să rămână și mai departe ca națiuni deosebite:

Ascultați, domnilor fruntași politici, cari cu toții, câți vânturați și frământați atmosfera acestei țări, apăreți ca o droaie de pitici față de Mihail Kogălniceanu, ascultați și vă inspirați din lumina cuvintelor lui, rostite în ședința din 12 Noemvrie 1857):

„Pentru sudiți, pentru nația armeană și eu sunt tot așa de aspru cași Dl Sturza; și pentru unii și pentru alții, eu nu am drepturi politice. Și unora și altora le zic: Dacă sunteți nație armeană, nu aveți nimic a face cu drepturile nației române! Voi cari ați desperat de viitorul țării noastre, voi cari în timpuri nenoroците nu ați luat parte la durerile noastre, ci v'ați tras sub steaguri străine, voi pentru mine nu puteți fi pământeni! Astăzi când soarele începe a luci și pentru România, razele sale nu trebuie să lumineze și să încălzească decât pe fiii săi, pe cei ce au răbdat și viscolul și tristețea“.

Supun aceste rânduri reflecției acelor puțini oameni politici, cari în ticăloșia vremurilor de astăzi mai găsesc în sufletul lor curăția și seninătatea să se ocupe de marile probleme ale neamului întregit.

I. C. Cătuneanu.

⁴⁾ Vezi Acte și Documente relative la Renașterea României, publicate de Dimitrie Sturza și Colescu-Vartic vol. VI partea I, procesul verbal No. 17.

Oglinda partidului liberal.

După ce am înfățișat cetitorilor noștri oglinda partidului național-țărănesc, așa după cum reiese aceea dintr'un manifest al francmasoneriei din Cernăuți către alegătorii săi evrei, spre a fi obiectivi voiu cerca, să scot în relief o iconă, în revista noastră, și pentru partidul liberal. Aceasta și pentru ca să rămânem într'o perspectivă mai apropiată de adevăr, ce privește aceste două partide.

Manifestul fotografiat al francmasoneriei, de altfel nu prezintă numai pe național-țărăniști, ci și pe liberali. E o oglindă dublă: într'o parte a sa, partidul național-țărănesc e prezentat ca filosemit și protector al Evreilor; în cealaltă parte partidul național liberal e prezentat ca anti-semit feroce, brutalizător al Evreilor.

De-ar corespunde această oglindă absolut adevărului, atunci liberalii s'ar confunda cu L. A. N. C., iar U. E. R. s'ar confunda cu național-țărăniștii, ceea ce-i absurd. Nu poate

fi adevărat nici pentru simplul motiv, că manifestul este pus la cale de francmasoni.

Dacă Jidani se confundă, prin atitudinea presei lor din Sărindar — complectamente cu național-țărăniștii, și tot atunci se confundă ei și cu liberalii prin alianța cu Uniunea Evreilor Români, e bine, ca cel puțin noi L. A. N. C. să vedem clar pe cei ce vreau să se confunde și să-i apreciem pe toți real și fără exagerări.

Noi L. A. N. C. nu suntem partid și nici nu trebuie să fim nici când partid. *Dezideratete noastre încolțesc și cresc în piepturile bunilor Români, fie aceia părtași oricărui partid.* — Acesta-i purul adevăr, și... să ținem seamă de el, căci... dat-am eu de un liberal — multiplicat — la Brașov (nu se confundă, cred, cu Dl Mateescu), antisemit născut, iar nu făcut și dat-am și de prieteni național țărăniști, preoți și dascăli de toate nuanțele, **cari se complac cu**

ideile noastre, și nu cu acelea, ce fac din unii domni, să se confunde cu ceice fac apel către alegătorii evrei.

Noi suntem organizație politică, e drept. **Dar de întărirea noastră, partidele politice românești, în sufletul românesc și în partea neinteresată românească a lor, toate trebuie să se bucure.**

Noi n'avem interese de-a înăspri fricțiunile, ci din contră avem tot interesul de-a canaliza aceste asperități și a ajuta la formarea unui spirit mai conciliant și între partide.

Invrăjbirea este îndeletnicire și mijloc de subminare evreesc. Drumul nostru e al reconcilierii contrastelor și al scrutării adevărului. Sper că în cele ce am arătat până aici în căutarea și mijlocirea unei oglinzi mai curate a național-țărăniștilor și a liberalilor, am reușit să mă apropiu de adevăr, când în loc de oglindă, am dat de confuzia cea mai desăvârșită a oamenilor și Românilor buni și de ispravă, în tovarășia oamenilor și Jidanilor răi și de isprăvuri.

Prin propaganda sa L. A. N. C. duce adevăr și face lumină. Lumina și adevărul, — celor buni și de ispravă, place, a celor răi și de isprăvuri, nu convine. Primii vor ieși la lumină, cei răi se vor ascunde de lumină și... se va ajunge cu timpul să fie peste tot lumină, și'n lumină se va putea de fapt construi oglinda diferitelor partide politice, fiind atunci și ele... mai curate.

Azi, foarte cu greu se poate scoate adevărul la suprafață. Intunerecul e mare, abia licărește, ici-colo, vre-o rază de lumină.

Că cu ce greu poți să ajungi la adevăr și să-l cunoști, servesc cu un exemplu :

Cunosc chestiunea și pericolul evreesc destul de bine, așa, că am convingerea că nu prea poate să treacă, pe dinaintea ochilor mei, neobservat. În nemulțumirile exagerate ale partidului național și ale presei ce-l susține, după perdea, vedeam uneltirile jidovești în plină desfășurare. Și de fapt aveam dreptate, căci exagerarea, ne mai fiind adevăr, e minciună: deci aparține lui Iuda și Iudaismului său. În timbrul lui Kristus, în presă — mai ales — n'avem voie să exagerăm. Ni se cere purul adevăr, ne-o cere morala și credința poporului nostru încă nealterată, când spune: „Cum să nu fie așa, când am văzut-o aceasta scris, negru pe alb?“

Dovezi de exagerare a neajunsurilor, având nenumărate, în presa de opoziție, Iudaismul acesteia îmi era

intemeiat. Nici n'o mai citeam. Nu înțeleg aici numai Dimineața și Adevărul, presă coșer jidovească; Cuvântul și Curentul încă nu le sufeream. Imi rămânea singur Universul. În astfel de împrejurări, dând și peste Manifestul francmasonilor dela Cernăuți, este mirare, dacă l-am confundat cu oglinda partidului național-țărănesc? Nu. E mirare că nu ne-am confundat cu liberalii, cât antisemitism și huliganism le atribuie acestora Loja Română dela Cernăuți.

Mi-a trebuit să mă duc la Brașov, și în propagandă, să iau contact cu poporul și cu reprezentanții acestuia, preoți și învățători. Fie liberali, fie naționali-țărăniști, nu imoartă, toți mă înțelegeau; dar mai ales ne înțelegeam împreună.

Singur, reprezentantul pe județ al guvernului, D-l Prefect Mateescu, a rămas neînțelegător și neînțeles de nimeni.

Reprezentantul legii și legalității, reprezintă ilegalitatea, călcând legile în picioare, cu furie.

„Cum se topește ceara de fața focului“, așa se va topi Mateescu nedreptatea la Scaunul Inalt al Dreptății ministeriale; crezut — însă nu făcut.

Drumul al 2-lea la București a

Sumanul, opinca și ițarul din partidul național-țărănist.

Monitorul ritual „Dreptatea“, trambulina ilariantă a revoluționarilor circumciși din partidul șabănațional-țărăniștilor, editat de sateliții ciraci ai finanței internaționale jidovești, aduce în Nr. 272/928 o dare de seamă din prilejul continuării purimului de măslăuire a dubioșilor aderenți fervenți, adunați în sindrofie politică în mahalaua Bucureștiului: Obor.

Vorbăria găgăuțească, aruncată ca o lavă de vulcan furibund, de gașperii nesăbuiți — metamorfozați în oratori ocazionali — cari pescuiesc din prostia mulțimii ciolanul gras și mare pentru bulimia burtei lor, nu interesează pe nimenea, dintre cei cari poartă cap omenesc și nu bostan jidovesc, ca coroană pe trupul lor.

E tot aceeaș flașnetă hodorogită, ce scârțâie de zece ani, urletele coșer de ponegrire și umilire, a tot ce e românesc și creștinesc în hotarele acestei țări răbdurii până dincolo de lașitate.

Ceeace însă, trebuie necondiționat relevant, sunt masele de „țărani“ și „gospodari“, „clasele muncitoare“ și „producătoare“, cari cu regularitate

avut rezultat pozitiv. *Di Ministru Duca s'a manifestat ca reprezentant al legii*, autorizând telegrafic adunarea din Brașov anunțată de mine.

Intrunirea dela Brașov, autorizată de Di Ministru Duca, a fost zădărnicită. Abuzul de putere, călcarea legilor în picioare, se întovărășesc aici cu anarhia personală. *Nu numai legile, aici și miniștri se calcă de către prefectul liberal în picioare.* N'ași fi putut-o crede aceasta niciodată! Acum? Da.

*

Libertatea cuvântului nu o respectă nici Ministerul de Interne al D-lui Duca. Am deja dovadă și la aceasta: Cererea înregistrată sub nr. 8923, 1. VIII, se soluționează în 7. VIII, cu aceea, că se amână soluțiunea până la noi dispozițiuni, — pricepem — și această soluție e pusă la poștă în 3 Septemvrie — pricepem.

Iată-mă trecut și eu în rândul celor nemulțumiți.

Văd exagerări de-o parte, le văd și de alta. *Exagerările liberale, în cele din urmă, mi se par însă atât de mari și de urite, încât reproducea lor prin fața partizanilor de bună credință, repudiază cel puțin un: Destul a fost!*

Nicolae Popa,
prof. Cluj.

de ceasornic formează grosul entuziaștilor contribuenți și manifestați politici ai acestui partid.

Și cum cu toții sunt descendenți direcți din arcașii orheiani ai Lui Ștefan Cel Mare și Sfânt, sau din eroii dela Goroslău ai Lui Mihai Viteazul, fie din pandurii olteni ai Lui Tudor Vladimirescu, sau lancierii și tunarii, cu tunuri de lemn ai Lui Avram Iancu, apoi din soimii Regelui Coroanei de Oțel, sau a Celui Întregitor de țară, se impune să fie eternizați. ca o pildă prea grăitoare de entuziasm, jertfe și vitejie pentru generațiile viitoare, ce se vor adăpa nesațios din Sfânta lor mucenie, sămănată din belșug pe altarul patriei, în vremurile grele și de răstăriște, cași cele de acum.

Acest act, trebuie să fie ceva excepțional, grandios și neperitor și de aceea, propun să fie acățați, sau aruncați încă de vii în furci și crematorii, iar în sala festivă a fraților din partidul șabănațional-țărăniștilor, să fie mângălite numele și jertfelnicia lor, cum o redă cu caractere de afișe monitorul lor: „Dreptatea“¹⁾:

¹⁾ No. 272/1928 din 10 Septemvrie.

„Fond de rezistență

Au mai contribuit d-nii dela Org. circ. 23:

București.

Jacob Binder	500
Ostias Melick	300
M. B	250
Kraft H.	100
Leventer Hascal	100
Alexandru M.	100
Moritz Reuter	100
Solomon Weiss	100
Mișu Kurtzberg	100
Jean Riegle	100
Carol Rotman	100
Henry Wechsler	100
Iosef Tendler	100
S. Schmill	50
B. Gruber	50
H. Rauchwarger	50
S. Hornstein	50
D. Șapiza	50
S. Goldstein	50
A. Bocler	50
B. Schmilovici	49
Efraim Steinberg	40
M. Nurnberg	40
D. Abramovici	40
Vincasohn	40
Gheorghe Kardes	30
B. Solomon	30
Calman Kaner	20
Jean Schwartz	20
M. Goldman	20
Iancu Leibovici	20

Colectat la Intrunirea de Joi 30 Aug prin
d-nii Anghelescu și Herșcovici 300

TOTAL LEI 2280*

După cum vedeți, toți sunt „dorobanți și căciulari, Români de viță veche“ din armata Domnului Maniu, numai cât, poartă în loc de „opinci, suman, ițar și cușma pe-o ureche“, tabăs, mașs și caftane, iar ca arma-

ment cartușele și obuzele de aur, din noua tactică de luptă, a rezistenței cetățenești, făurită tot de ei și pusă în practică sub firma ipochimenilor bastarzi, desrădăcinați de sângele și gliia românească.

Dar, pomelnicul nu se începe și nici nu se va sfârși aici. Din cele câteva milioane adunate pentru scopuri subversive, 99% sunt din buzunarul fără fund al leprei jidovești.

Și aceste, numai în vre-o câteva luni.

Dar de când cu concubinagiul ipocrit al celei mai contradictorii imposibilități de alianță, mai presus chiar decât unirea focului cu apa, câte zeci de milioane șterpelite din punga țaranului român, vor fi vărsate într'u jidovirea mentalității sângelui și acțiunii, băștinașilor acestei țări?

Să nu se treacă cu vederea, că din totalitatea contribuabililor la rezistența cetățenească, nu numai că nu e nici un Român, dar nici cel puțin, vre-un statist mascat, aparținător vre-unei naționalități creștine.

Și-apoi să nu strigi din răspuțeri, ca să se audă dela un capăt la cealaltă al globului pământesc, unde se mai lăfăiește vre-o prodiță de-a Satanei:

Trăiască partidul : șab. naț.-țar. !
Ce zici Domnule Maniu ?

Caius Valea.

(depe Valea Someșului)

Până când „Monitorul Oficial“ va mai boteza Jidani ?

Știu prea bine că nu echivalează cu o distracție a creierului, lectura zilnică a Monitorului Oficial.

Oamenii de litere îl detestă pur și simplu, iar ceilalți muritori nu-l apreciază decât atunci când necesitățile inexorabile i-au forțat să recurgă la proza gazetei noastre de stat, pentru informațiuni, sau eventuale formalități ce implică anumite acte, întru desăvârșirea perfecțiunii lor juridice.

Legile și decretele publicate, interesează iarăși un număr infim de cititori, așa încât majoritatea argumentelor pledează pentru abandonarea unei astfel de lecturi.

Totuși literatura rigidă a oficialității nu se prezintă fără interes. De multe ori sub masca șabloanelor stereotipe de formă și stil se ascund potlogării de toate calibrele, pe cari pecetea coloanelor oficiale le învestește cu calitățile faptelor licite. Mi-am propus să notez astăzi câteva obser-

vațiuni în jurul cotidienei hoții de nume, practică într'o largă măsură cu ajutorul instituției de stat, ce se numește comun, Monitorul Oficial.

Botezul public, sistematic și permanent al indivizilor ce vor să apară în postura lupului din fabulă, cu părul schimbat, a ajuns să revolte întreaga opinie publică românească adevărată. Câteva cazuri de celebre hoții de nume românești, vestite în ceea ce avem noi Români, mai scump — istoria țării noastre — demonstrează până la evidență impertinența bandiților, cari pentru 95% sunt Jidani. Și într'adevăr ce poate fi mai scandalos decât *furtul numelor vitejilor noștri eroi*, răspândiți prin veacuri, de către trădătorii de țară, de toate zilele.

În ciuda alarmei dată de cei conștienți de gravitatea faptului, botezul formalist, dar periculos, a continuat.

Au intrat pe-o poartă a Monitorului Oficial, Jidani, și-au ieșit pe

cealaltă, Români !..

Teribilă metamorfoză ! Se vede că Darwin, n'a cunoscut instituția Monitorului oficial românesc, înainte de a fi lansat faimoasa-i teorie.

De unde până unde să faci din Jidani, Români ? Secretul trebuie conservat în țară sub formă de monopol al statului. S'ar putea întâmpla ca vr'un naiv incorijibil să-l descopere străinătății și atunci valoarea celebrei noastre descoperiri s'ar perima. Rețeta ar fi adoptată și aiurea — montajul fabricii de naționalizare costă prea puțin în raport cu produsul obținut — bine înțeles dacă în respectivele țări nu se cresc și exemplare din rassa lui Fălcoianu. Acestea ar fi calculele în jurul conservării titlului nostru de paternitate, cum și a fructelor invenției noastre...

Cu toată lipsa de atenție în utilizarea mașinii de fabricat Români din Jidani, constatăm însă, că străinii nu s'au prea grăbit să ne fure secretul de stat, rezervându-ne exclusivitatea procedurii — după noi — ingenios.

Evident o minune și natural ne întrebăm : Au văzut ei ceva, ce nu vedem noi ? Logica răspunde afirmativ, iar constatările făcute, studiind activitatea destructivă a proaspeților Românași în toate domeniile productive ale vieții românești, întărește definitiv afirmația de mai sus.

Și-acum mă gândesc cu amărăciune, cât de fals răsună ecoul, infailibilei expresii „cifrele vorbesc“, atunci când demagogi de răspântie, sau naivi profani, demonstrează matematiceste în ocazii solemne, înmulțirea excesivă a elementului românesc în țara ce cu mândrie ne place s'o numim adesea : România Mare.

Nu domnilor ! Cifrele nu vorbesc ; există cifre brute și cifre nete.

Cifrele trebuiesc interpretate și în interpretarea lor precisă, constă aplicarea adevăratului talent al omului — ce nu numai se zice, ci și este — de stat. A fi orfan de acest elementar simț de statistică oficială, înseamnă a ignora realitatea ce nu rareori se ascunde după cifre, căci ce folos va trage România — spre exemplu — după cei 1.000.000 de soldați ce-i va trimite în foc într'un viitor războiu, dacă din aceștia 300.000 vor fi Jidani ?

Cred că nu este nevoie să repet înc'odată, cum și-au făcut Jidanii datoria în războiu față de țara ce-i hrănește ca pe paraziți, pentru că nu-mi închipui să nu se știe de toată opinia publică românească, ecuația stabilită de vitejii noștri ofițeri pe fronturile de luptă : 1 Jidan = 1 spion = trădător. Multiplicăți această egalitate cu formidabilul înmulțitor 300.000

și în fața viziunii primejdiei ce ne amenință mă'ndoiesc că ar exista cineva, oricât de cinic și vental ar fi, ca să nu se cutremure.

Un început de clasificare a cetățenilor acestei țări a fost făcut de marele Român Octavian Goga, cu ocazia recensământului ordonat în calitate de ministru de interne, când se cerea celor înscriși în fișele biroului de statistică să declare și origina etnică — cu alte cuvinte — să răspundă cel chestionat ce este: Român născut, Jidan născut, etc.?

Cei vizați au țipat ca din gură de șarpe, falsificând în ultima instanță, datele. Recensământul a eșuat, dar nu e firesc ca în fața insuccesului momentan, să dezarmăm. Nereușita este o dovadă în plus că intenția pornise pe drum bun, iar dacă cei interesați au izbutit prin fraudă să rămână ascunși sub masca confecționată de Monitorul Oficial, nu înseamnă că demascarea lor este imposibilă. Imperfecțiunea mijloacelor de cules datele statistice se poate corecta, iar pentru prevenirea declarațiilor false s'ar putea prevedea pedepse destul de grave, în joc fiind interesele superioare ale statului.

Clasificarea este o necesitate de stat ce se impune cu atât mai urgent, cu cât la orizont nu se ivesc zorile unor zile mai bune, iar un recensământ în genul celui preconizat de dl Octavian Goga, ar fi cea mai elementară măsură de prudență, dictată de disciplinele aspre ale unei politici de stat active.

Aceasta este numai o parte din tâlcul povestii cu Monitorul Oficial. Este latura care amenință într'un viitor, mai mult sau mai puțin apropiat, țara noastră, ale cărei perspective, așa cum se pregătesc cu concursul Monitorului Oficial și al altor instituții similare, obligă pe cei, în suflul cărora mai licărește un pic de conștiință românească neîntinată, să reflecteze îngrijorați asupra vremurilor ce ne așteaptă.

Mai sensibil, dar paralel cu pericolul viitor ce ne pândește din umbră, avem de suferit în prezent depe urma invaziei jidănești, tolerată și încurajată de politicienii venali, pe cari lumina vie a arginților lui Iuda îi împiedică să întrevadă primejdia ce ne amenință însăși în existența statului nostru național. Și dacă slugile și complicii Jidanilor strălucesc prin complecta ignorare a pericolului jidănesc, poporul românesc adevărat, cel impilat, jefuit și obișduit, presimte viitorul întunecat ce ni se pregătește, iar reacțiunea firească, acea măsură elementară de *politică a instinctului național* — cum

fericit o numea marele dispărut Take Ionescu, a început să se manifeste prin dispreț și ocolirea acelor străini de neamul și de rassa noastră, cari ne pregătesc în complicitate cu asina noastră indolență, o moarte lentă și lașă.

Jidanii s'au sesizat de gravitatea strigătului de alarmă, purtat pe toate buzele: Feriți-vă de Jidani — și pentrucă numele lor pocite constituia primul certificat de calitățile indivizilor ce le poartă, s'au gândit să găsească o modalitate care să șteargă urmele aparente ale distincției. Cu o pasiune diabolică au recurs la botezul formal al numelor românești, însușindu-și această platformă comodă întru continuarea operii lor de jaf și distrugere.

Monitorul Oficial — acest naș public — a lucrat zilnic și foarte activ, încât astăzi lumea numelor româ-

nești este inundată de mulțimea enormă de nume botezate, ce pretind în virtutea asimilării de formă, un titlu de a jefui pe aceia cari au primit botezul de sânge pe câmpurile de bătaie. Intre cei botezați de Monitorul Oficial și cei botezați pe câmpiile din jurul Mărăștilor și Mărășeștilor este o deosebire ce ar trebui să sară în ochii oricui. De ce legea să le acorde egalitatea de tratament?

Celelalte fațete ale ghicitoareii mele le-am desvelit mai sus; mă întreb totuși cu o sinceritate năvalnică și firească: până când Monitorul Oficial va mai îndeplini funcția de cristelniță oficială pentru Jidanii pripășiți în țară cu gândul jefuirii și subminării statului nostru?

Gheorghe I. Popescu
student

Aca.Jemnia Comercială, Cluj.

Răspunsul nostru.

În articolul, intitulat „În drum spre Haga” din ziarul „Curentul” din 13 Sept. 1928, dl Pamfil Șeicaru pune întrebarea: Cum se face că România înfregită prin câștigarea răboiului și democratizată prin reforma agrară, fiind în drept să se bucure de simpatia lumii postbelice și de sprijinul efectiv al Ligii Națiunilor, este totuși mai izolată în opinia publică mondială decât actuala Ungarie, vinovată de participare la odiosul răboiu de agresiune teutonă, falsificatoare de bancnote, contrabandistă de mitraliere, intrigantă și bârfitoare, reacționară și latifundiară în aceasta

lume nouă a revendicărilor democratice. Distinsul publicist formulează această întrebare: „Ce ne face așa de respingători, de ce facem în jurul nostru vid de simpatii, chiar atunci când de partea noastră stă lumina caldă a dreptății?”

Răspundem la chestiunea pusă:

Campania de discreditare și bârfire sistematică, deslănțuită de Jidovimea depe glob, care astăzi singură face opinie publică mondială, prin presa de pretutindeni ce-i aparține. Ne-am înțeles D-le Șeicaru?

Ori D-ta crezi că Jidanii sunt prietenii României?

Redacția.

Mișei.

În blagoslovita noastră Românie, dela răboiu încoace, s'au cuibărit fără voia noastră, cele mai detestabile căzături morale, vânzători de carne vie, traficanți ai pașapoartelor, permiselor, conștiinții naționale, așii desfrâului și prototipii necinstei, moralizatorii și îndrumătorii opiniei publice, samsari fără scrupule și în fine, adepții triumphiurilor încârligate, doctrinariu nerușinării internaționale, scribii și mângăitorii hârtiei.

Și aceste haimanale, fără cinst și

rușine, apărați de oficialitatea prea recunoscătoare șperțului apărați de politicianismul lacom și deșanțat, de o mână de nevolnici, ce au pus stăpânire pe bogățiile țării, șicanează pe fiii celor ce-au înroșit pământul, înșeală buna credință și naivitatea țaranului și cocoțați d'avalma pe pedestalul țării, ce stă să se dărâme, s'au pus să ospăteze din coliva națională.

Aceste javre, ce n'au nimic în ei românesc, decât numele ce-l port, în-

josându-l, acești vântură țară, spoliatorii cluburilor, peștii cabaretelor și varieteurilor, cozi de topor ale nației, acești nevolnici, au format dela războiu încoace, ceata macabră a mișeilor, buni de pus la gard, scui-pași în față și bătuți la spate.

Și pentru că acești nemernici, sunt tot așa de periculoși ca ceilalți strecurăți în țară, voi căuta să formez din ei diferite categorii, ca lumea conștientă să reacționeze, cât mai în grabă, ca tot poporul, după cum își cunoaște eroii, să-și cunoască și mișeii, mișeii țării acesteia.

În patria Berkovytzilor, Fălcoenilor și Găetanilor, în patria lui Goldstein, eroul dela senat și Aristide Blank, eroul dela Odesa, aici în inima capitalei, plină veșnic de murdăria lor, la o palmă de loc de Palatul Regal, dija Di Elie, și-a deschis o altă țarabă a nerușinării patetice rasei iudaice, o altă învârteală bocretată a la Campus & Comp.

Și el, cel mai mare financiar al țării, care deține aproape jumătate din acțiunile băncii naționale, mișelul între mișei, stâlpul Palestinei și al liberalilor, înșeală cinsti... în fiecare zi pe sărmanii economiști români, aduși de samsarii ce au cotă fixă. Banca cușer, condusă de acest excroc, dă deficite în registrele oficiale, și beneficii de milioane în cele dosite, înșelând fiscal și pe acționarii români, caltaboșindu-se pe fiecare zi, tot înfruptându-se din sudoarea creștinilor. (S'a deschis o anchetă în privința afacerilor veroase ale băncii; statul a fost frustrat cu milioane, dar visticniul sărăcilă, a făcut afacerea mușama. Acțiunile băncii naționale, aflate în tezaur, tot lui Berkovitz au fost vândute. Statul pierde și aici destul. Presa de stânga tace, că-i Jidan. Presa de dreapta a ministrului dreptății, tace și ea, pentru că dija excroc e liberal).

Alături, cam la aceeași distanță, Marmorosch-Blank, ce cumpără sufletele Românilor, conștiinți ce-s de vânzare, ziare cu tiraj, insultă și vorbărie multă, pentru ca Aristiție să poată fi dija un om popular, când o vrea Moise, să ajungă ministrul banului public. (În aceea zi, eu unul, ași fi mulțumit să mor de gât cu acest târtan; în aceea zi poate, mi-aș face cea mai mare datorie românească).

Mai departe, Fortuna, Pauker, având ca directori pe toți certaii cu justiția, trădătorii războiului și parveniții păcii, decorați cu trecerea... prin indispensabile, doctrinarii partidelor democratice, raiului bolșevic, umanității, și membrii marcanți ai U. E. R.

Acești apași ai finanței internaționale, îi scotesc ca primii mișei, căci cu banul stors din munca creștinului, își reclădesc dulcea Palestină, plătesc emisarii comuniști în străinătate, să ne defaima țara, plătesc cozile de topor ale nației, scribi fără viitor, mângăliatorii hârtiei igienice.

Apoi vin, excrocii ceilalți încartelați în societăți anonime de asigurări și ajutor reciproc, cum de pildă sunt: Belgo-Română-Concordia, Asigurarea Poporului, Viitorul, etc., cari fără nici o rușine și fără de nici un control, *căci poliția-i oarbă*, strâng capitaluri de milioane și apoi o șterg peste graniți, lăsând plângând la porțile sigilate, pe încrezătorii goimi, prostiți de agenții și samsarii ce mișună ca păduchii.

Nu uit nici pe apărătorii Jidanilor în procesul Moșilor; nu uit nici pe Dr. Russu aceluși cu „*Voința Jidănească*“ dela Arad. Văzând că nu poate avea ciolan mai uite de ros, văzând că L. A. N. C. nu-i o șandramă de vechituri, și nici o bancă să-i umple buzunarele, a plecat la adeptii lui Leiba Braunstein. Să se ducă sănătos!... Cu astfel de oameni fără conștiință, dar cu principii iscarotene; de aceste nimicuri parazitare, ce confundă sentimentul cu burta, și datoria cu interesul, e bine să se cotorosească liga.

Nu vreau să uit, nici pe mișeii presei cotidiene, șantagiștii de fiecare zi; nu vreau să uit pe conducătorul lor, pe unul ca Em. Socor, cari până mai ieri își găsise locul la Jilava, pe A. de Herz trădătorul nației, pe Clarnet, Berkovitz, Honigman zis Fagure, care-i lipicios ca mierea, care luptă cu „*Lupta*“ comunistă; nu voi uita pe Goligher, Braunstein, pe Carp, Călugărul, pe toate secăturile acestea.

Acești mizerabili, formează opinia publică, și au curajul să ne dea nouă luptătorii fronturilor, lecții de patriotism. Obrăznicia jidovească, după tratatul dela Versailles, nu mai cunoaște limită, și nici un guvern venit la cârmă, n'a fost în stare să-i apuce de piept, să le astupe gura și să le tragă câte un picior în spate.

Dar, mai mișel decât acești mișei, e Costa Foru, Român dintr'o bucată, azi Român de Sâmbătă, ce și-a măritat fata dându-o unui nebotizat; e Filoti, Teodorescu, Graur, ce și-au vândut conștiința pentru un pumn de aur, umplând cu murdăria lor, tot ce-i românesc, împroșcând cu veninul balelor lor, operele artistice și literare, numind studențimea huligană, iar pe cei adu-

nați în jurul steagului L. A. N. C. o ceată de derbedei; și câți n'avem din acești cozi de topor.

Huligani suntem, pentru toți acei ce au crezut că țara noastră e pământul făgăduinței, ce ne-au schingiuit bătrânii, batjocorindu-ne nevestele și fecioarele, huligan sunte eu, și mă mândresc mai mult decât dacă aș fi ministru; huligani vor fi și copiii mei, cari îi cresc să fie așa, și sunt sigur, că nu vor lăsa până ce nu vor face un Jidan, să se svârcolească la picioarele lor.

E d'ajunsă umilirea! Răbdarea are o limită! Spatele nostru nu-i de gumelatic, să ne plecăm ca lacheii simbriași în fața oricărui Virgilică, sau Jidan nerușinat. Prin vinele noastre curge sânge și de vreme ce cred, cuțitul ne-a ajuns la os, e timpul să reacționăm... Nu trebuie întrebați lorzii Rotermeriști! Nu trebuie consultată Liga națiunilor finanțată de bancheerii străini, cu nas în formă de cosor și pistrii pe față. Cine vine cu noi e al nostru... *să ne trăiască!* Cine rămâne în urmă, e al lor... Trebuie să ne cunoaștem armata. Trebuie să ne cunoaștem lașii și neputincioșii. Curând va veni ceasul al 12-lea și vai și amar de toți mișeii.

* * *

Strângeți rândurile! Strângeți rândurile Români! — Scuturați lanțurile cântând marșul lui Mureșanu. Acum, ori niciodată. Porniți spre isbândă deplină. Pentru Cristos, ce-a fost răstignit pe cruce, pentru cei 800,000 morți pentru țară, ridicăți-vă ca unul și formând cruciada secolului XX-lea sfărâmați Jidanii ce vor să ne robească. Dușmani avem de pretutindeni. Dușmanii își arată colții la hotare. De veacuri țara noastră a fost invadată de ei. Ne pândesc zi și noapte. Inceputul să-l facem cu cei din lăuntru, cu cei mai mișei, și nu vă fie teamă. Dumnezeu dreptății e cu noi. Ne-au copleșit lăcustele. Ne-a umplut râia. Ce mai vreți? E timpul să ne scăpăm de ea. Săriți Români! Puneți umărul să svârlim peste graniți mișeii noștri, să svârlim peste graniți nemernicia adusă clandestin de ei, în țara liberă alui Horia, Cloșca și Crișanu.

București.

V. Petrescu-Vrancea.

Rugăm pe domniile abonați ai Revistei noastre, ca în scrisorile ce ni le trimit în legătură cu Administrația Revistei, să menționeze numărul abonamentului (ce se găsește tipărit pe fișa cu adresa).

Administrația Revistei.

Noi și sectele religioase.

Pe lângă marel e folos al întregirii etnice, războiul, ne-a prilejuit multe greutăți, greutăți de care încă suferim și vom suferi mult timp, câtă vreme conștiința națională a conducătorilor — precum și cea morală și religioasă — nu va fi la înălțime. Trebuie să avem conștiința deplină — că de soluționarea acestor greutăți, depinde viața noastră națională.

O greutate care pornește pe tărâmul religios, dar care-i oprită sigur pe cel național, este și ivirea sectelor la noi. — Erezii au existat în creștinism chiar dela începutul lui. — Evreii convertiți la creștinism, erau încă stăpâniți de vechile lor obiceiuri ale legii. Pentru ei încă nu venise Mântuitorul cel pământesc. Aceștia și-au format grupa lor, (Judai-zanți) din care m'ai apoi au ieșit alte grupe (Ebioniții și Nazareii). Toate acestea venind în contact cu filozofia păgână a timpului — au dat la iveală diferite erezuri. Mai târziu (timpul sinoadelor) Biserica creștină — a avut de luptat cu ereticii Arie, Nestorie, Macedonie — care deși în luptă aprigă — ea se întărește. Ereticii au căutat să desbina Biserica. S'a ivit o discuție — infailibilitatea Papei — pe care Răsăritenii n'au recunoscut-o. Apoi Filioque. Așa s'a despărțit Biserica creștină unică, la 1054. În apus a început raționalismul — Reformele. Contra Papei s'au ridicat un Wiclif, Luther, și iată că și Biserica Apuseană este împărțită — din cauza preocupărilor materiale. Și din Apus ne-au venit toate sectele cu ereziiile lor. Adventiștii lui Müller urmașii lui Cerint din Alexandria, — din Apus au venit. Protestanții ne-au trimis majoritatea sectelor religioase — afară de Inochentism care-i de origină basarabeană cu influință rusească.

Cea dintâi cauză a năvălirii sectanților la noi din Apus, trebuie s'o căutăm în motive de ordin național. Dușmanii pe calea religioasă, au căutat și încă caută distrugerea neamului. Nota religioasă are cea mai mare putere în consolidarea statului. Luați-mi credința în Dumnezeu — zise cancelarul Bismark — și-mi luați patria.

La distrugerea credinței, războiul a fost un simpton. Românul o singură credință știa: legea românească, cu tradiția și obiceiurile ei scumpe și neschimbate. Dar când Românul a fost stors până la oase de străinii veniți din Polonia, Rusia, Germania, — el sărac — a înclinat dela legea românească. Soldaților în războiu — venind

în contact cu dușmanii — le-a fost ușor să prindă credinți greșite și mai ușor le-a fost ca ducându-se acasă la părinți și copii să aducă o noutate care a cam prins.

Dar soldatul Român sărac și când se vedea oarecum scăpat de această greutate când îmbrățișa altă credință, a preferat înstrăinarea de credința strămoșească și salvarea vieții materiale.

Sectanții au metoda lor. Sunt plătiți de dușmanii seculari ai neamului pentru distrugerea credinții strămoșești, știind că „Religio est fundamentum regnorum“ căci statul, trăește întâi prin Biserica cu forța ei sufletească. Tot în urma războiului Românii slăbiți de vlagă, slăbiți de otrava rachiului jidovesc — și slăbiți de indiferentismul religios al preoților, au îmbrățișat religia greșită, care-i mângâia prin ademeniri de formă.

Dar Românul o mai face și din neștiință — din revolta față de conducătorii care-i asupresc.

Politicianii sunt încă o cauză. Legături dușmănoase între conducătorii care preferă răzburarea pe calea religioasă.

Apoi, prea am rămas la suprafață, prea ne măgulim cu bisericanism extern și cu plinirea jidovească a legii!

Sectarii mai ies din Biserica străbună și de dragul vieții morale pe care cred că o găsesc în ceata care-i ispitește, căci ori de câte ori ei predică smerenia, sunt trufași, predică sinceritatea și fac false mărturisiri, „predică eroismul mucenicesc“ și sunt mai lași decât Pilat, pre-

dică libertatea conștiinții și o subjugă cu dolarii americani și cu arginții lui Iuda, predică legalitatea și pe dedesubt macină temeliea statului, care-i adăpostește, predică buna-credință și exploatează naivitatea masselor, și în sfârșit predică sărăcia și nu știu ce-i lipsa (după N. Colan). Așa dar nu sunt sfinți autentici după cum se cred.

Așa stau sectele religioase față de noi: Triumful Jidanilor asupra creștinilor, distrugerea neamului și a patriei noastre și crearea unei noi Palestini — și asta prin Biserica — căci ea ne-a păstrat solidaritatea noastră națională. Din Biserica a pornit roniânizarea noastră prin tipărirea cărților bisericești în limba maternă. În pridvorul Bisericii se învăța cartea. La Biserica veneau Voivozii să capete putere înainte de războiu. Din respectul față de Biserica Românul s'a supus stăpânirii.

Ei bine — dacă toate le datorăm Bisericii în ea lovind — suntem distruși. Pentru salvarea Bisericii trebuie să luptăm, căci ne salvăm neamul și patria. Răbdarea, blândețea și devotamentul face minuni. Singurul manual de religie a sectarului e Biblia. Când vom cunoaște Biblia extensiv ca un sectar, iar intensiv ca un preot luminat, atunci avem arma nebiruită care ne asigură victoria. De aceea grija primă trebuie pentru Biserica, pentru slujbașii ei — pentru întreg sufletul românesc — căci unde e suflet nu trebuie nici formă și nici reformă. Să dovedim dușmanilor prin fapte că suntem slujbași vrednici ai lui Hristos — așa după cum Sf. Apostol Pavel spune ucenicului Timotei — „slujba ta fă-o deplin“.

Hudești-Dorohoi.

C. Cronț,
stud. teolog.

Quousque tandem?

În atenția comandantului companiei de jandarmi din Dej.

În ziarul jidovesc „Uj Kelet“ din Cluj, Nr. 201 din 8 Sept. 1928 au apărut o serie de calomnii la adresa conștiențiosului plotonier Ion Corpodeanu din Târgul-Lăpușului, cari calomnii credem că D-l Căpitan nu le va trece cu vederea lăsându-și calomniatul subalternii săi și-n consecință serviciul de sub conducerea Domniei sale.

Iată ce scrie sus amintitul ziar: „Populația jidovească din Tg.-Lăpușului e ținută mereu în escitare și groază, de dura purtare a plotonierului, având deja o mulțime de vic-

time din poporul jidan.“ De fapt e cam „dură“ activitatea și purtarea sus amintitului plotonier și iată de ce:

pentrucă, în ziua de 7 Martie a. c. a descoperit, că falimentul cerut de către Izsak Eugen asupra sa, era fraudulos, descoperind o mare cantitate de marfă camuflată;

pentrucă în ziua de 19 Martie a. c. nu s'a lăsat mituit cu suma de zece mii Lei de Jidanul Leopold Biner, denunțându-l pentru vânzarea spiritului în mod clandestin;

pentrucă în ziua de 23 Iulie a arestat pe Jidanul Holender Eugen

care a trecut clandestin frontiera încă în anul 1924 și care era din acest an curentat de siguranța din Baia-Mare;

pentru în ziua de 24 Iulie a dat în judecată pe Jidanul Markovits Mihail, acesta fiind să-l corupă prin mită, pe susnumitul plutonier;

pentru în ziua de 29 Iulie a dat în judecată pe Jidanul Löbl Emil care s'a făcut vinovat de Lese Majestate și calomnie la adresa Consiliului de Miniștri;

pentru în ziua de 19 August a. c. a confiscat articolele, băuturile și cerealele puse în vânzare tot în mod clandestin de Jidanul Samuil Glück;

pentru în ziua de 6 Septembrie a. c. a dat în judecată pe Jidanul pomenit de ziarul jidovesc, Panet Avram, pentru vânzarea în mod clandestin a articolelor pentru arme.

Iată deci ce supără pe perciunații din Tg.-Lăpușului. Iată felul cum trăesc acești oameni „pașnici” — după „Uj Kelet” — în această comună. Ce zici la toate aceste D-le informator, căci le ști prea bine că sunt așa, și mergi cu obrăznicia până acolo încât calomniezi pe harnicul plutonier ce nu se lasă cumpărat de perciunați, ci-și face datorința așa cum ar trebui să și-o facă oricare Român adevărat.

Iubiți cititori, e notoriu faptul că Jidanii fără de nici o ocupațiune trăesc numai jefuind în toate formele pe creștini, nerespectând nici o dispoziție legală — ceea ce rezultă și din cele sus scrise — căci viața în cadrele legii e în direcă contrazicere cu talmudul și astfel aderenții lui nefiind susceptibili unei vieți în cadrele legalității, caută toate posibilitățile înlăturării acestui individ — plutonier — „inconștient” — după perciunați — care nu admite decât mișcarea în cadrele legalității.

Iată deci motivele pentru cari acest Corpodeanu și-a atras ura și urgia poporului lui Izrael asupra sa.

În ce privește cazul cu cărciuma Dub, amintit de jidovescul ziar, e de domeniul fantaziei, pentru că nu tineri jidani își petreceau acolo, ci rușine, un creștin și un Jidan. Acest Jidan e acel Stein despre care vorbește jidovescul ziar, și care probabil determinat și de gelozie, s'a pretat la diferite feluri de lucruri netrebnice conturbând liniștea, prin spargeri de sticle, pahare și răcnete, care fapt a determinat pazele de noapte să între în lăuntru — fiind ora târzie — și să someze pe petrecători să părăsească localul sau să-și petreacă în liniște. Nesupunându-se însă D-l

Stein, pazele au anunțat jandarmeria. Plutonierul Corpodeanu sesizat de paze, s'a prezentat în miezul nopții la fața locului, somând pe noctambuli să părăsească localul. Dar faimosul domn Stein, adresând o serie de insulte șefului de post, s'a opus cu vehemență, care fapt a determinat pe D-l plutonier să-i conducă pe ambii — atât pe creștin cât și pe Jidan, la cazarmă. Îndată ce însă au sosit la cazarmă, s'a prezentat și fratele lui Stein, cerând eliberarea fratelui său, care de fapt i-a și fost predat cu condiția, ca să-l ducă acasă. Preluându-l însă, frate-său i-a aplicat o strașnică de bătae, de care pazele de noapte abia l-au putut salva, plutonierul nefiind de față.

Și-acum întrebăm pe D-l corespondent dela „Uj Kelet” că cine a găsit pe Stein „svârcolindu-se în pae”? și cine — chiar din neamul ales — poate spune, că l-a văzut pe D-l plutonier bătându-l, ba chiar

din contră sunt dovezi că îndată după sosire la post a fost și eliberat. În ce privește sofeurul dela Baia-Mare, nu numai că nu corespunde adevărului, ci obraznicul Jidan câștigând încrederea plutonierului l-a lovit cu un bocser în față, bine'nțele în mod las, și'n urmă a luat-o la fugă.

Iată deci până unde merg minciunile corespondentului dela „Uj Kelet”, pe care de altfel noi îl cunoaștem și despre care în curând vom vorbi, deși n'a avut îndrăzneala să-și semneze calomniosul articol.

Și-acum rugăm pe Dl. Comandant al companiei — care de altfel e bine cunoscut în județ, ca omul corect și al legii — să ceară satisfacție dela acești perciunați mincinoși și calomniatori, eliberând în felul acesta și pe conștientul șef de post, de sub calomniile acestor obraznici.

(Jud. Someș.)

C. P. G.

Pagina cooperăției.

Câte obștii mai sunt în ființă ?

Publicăm mai jos un articol, bazat pe date statistice, referitor la obștii sătești, care au fost mijlocul cel mai eficace de a strămuta folosința pământului din mâna marilor proprietari în posesiunea țăranimii, până la momentul istoric, când prin expropriere și înproprietărire s'a făcut justa repartiziune a proprietății rurale.

În cursul anului 1925 s'au lichidat 844 obștii de arendare și la 31 Decembrie mai existau încă 123 obștii cu 16.607 membri, 53.936 hectare pământ în arendă, având de plată 21.860.000 lei, arenda anuală.

Tot la această dată mai erau în ființă încă 220 de obștii de cumpărare de moșii, cu 25.778 membri, având în tratative de cumpărare 69.084 hec. pământ, pe prețul de 576.170.000 lei. Dela înproprietărire încoace s'au mai întemeiat așa zisele cooperative agricole, dintre cari unele fără pământ iar altele cu pământ subscris pe hârtie, în acte, pământ pe care obștenii îl lucrează fiecare în parte, așa cum îl taie capul. La 31 Decembrie 1925 se aflau 691 de cooperative agricole cu 55.387 membri, 20.922.000 lei capital vărsat, 3.259.000 lei fond de rezervă și beneficii 6.670.000 lei.

Din aceste date se poate vedea lămurit că numărul obștiilor a scăzut simțitor și tinde să scadă cu totul.

În schimb este mai mare numărul obștiilor de cumpărare de veci. Astăzi mai sunt încă și se mai ivesc pe ici pe colo moșii de vânzare, dar îndată ce moșii nu vor mai fi, nici obștii nu se vor mai întemeia. Țăranii nu înțeleg că dacă au cumpărat o moșie de veci, să rămâie mai departe în organizație și să cultive moșia întreagă ca un singur om. Ei îndată ce-și primesc lotul de pământ nici nu vor să mai audă de obștie.

Din toate formele sau felurile de cooperăție — în domeniul agricol — *obștia de arendare* a fost cea mai ideală, căci în această așezare economică a fost cu puțință să se facă toate experiențele științifice agricole — și să se disciplineze toate energiile și voințele plugărimii. La această educațiune economică ajutau împrejurările, *nevoia de pământ și frica de a-l pierde* — și *proprietarul*. Stăpânul pământului punea condiții grele între care era cultivarea rațională a moșiei. El punea condiții grele — că la cea mai mică nemulțumire sau răzvrățire din partea sătenilor, să trimită obștia la plimbare — dar și obștenii cu aceeaș frică și mai ales sub *cumplita nevoie de pământ* — se supuneau la toate condițiile și se supuneau ca niște copii cuminți. Îndată ce *supusul arendaș* a devenit proprietar pe lotul lui n'a mai a-

scultat de nimeni și de nimic.

Obștiile de cumpărare de pământ, de veci, au ajutat foarte mult pe țărani de s'au împroprietărit prin *ei înșiși*. În obștia aceasta țărani au cumpărat — după puțință — câte 5, 10, 15, 20 și chiar 30 de hectare pământ. Voiu cita aici comuna Pleșești lângă Folticeni, unde sătenii cu ajutorul băncii populare și a lăptăriei „Petia“ au cumpărat de veci 6 (șase) moșii, pe cari le stăpâniseră și le cultivau Jidani. Acolo sunt țărani cari au cumpărat și conacuri boerești. Acolo sătășoarele cari alcătuiesc comuna Pleșești erau *sărace*, acuma însă au înflorit cum înfloreste o grădină de pomi în luna Mai.

Acolo în comuna Pleșești sunt două bănci populare, două lăptării și o obștie de arendare, în *cămunul Hreata* având 100 hectare pământ și plătind o arendă de 68.245 lei. În Pleșești sunt țărani cari au cumpărat conacuri boerești. Jidani din Pleșești în număr foarte mare, au plecat să vândă covrigi la Folticeni iar locurile lor le-au ocupat țărani. Când a venit exproprierea în 1921 sătenii din Pleșești erau cu toți proprietari de pământ, ba încă unul dintre ei, era senator în parlamentul țării românești.

La 49 dintre cooperativele agricole există mașini agricole a căror valoare totală trece de 1.840.000 lei. Din statistica de pe 1925 se vede, că pela acele cooperative agricole pe unde sunt mașini, nu există și pământ în exploatare, așa că acele cooperative nu fac altceva decât să *speculează* mașinile închiriindu-le la plugari pentru treerat sau poate pentru arat. Cea mai mare cooperativă agricolă este cea din comuna Lerești-Muscel care are în arendă 30.000 hectare pământ și făcând și vânzări în comun pentru suma de 840.806 lei. De altfel vânzările în comun nu se fac decât în două județe pe o scară mai întinsă: în Tecuci și Olt. În Tecuci 6 cooperative fac o vânzare de 2.342.000 lei. și la Olt 9 cooperative fac o vânzare de 2.261.000 lei. pe an, ceea ce e foarte puțin. Tot comerțul de vânzare în comun la cele 691 cooperative agricole de abea dacă se ridică la 200 vagoane cereale, pe când Jidani ridică de prin sate și exportă în străinătate peste 200 mii vagoane cereale, care reprezintă o valoare de peste 10 miliarde lei, din cari Ovreei bagă în punga lor cel puțin 2 miliarde lei, cari reprezintă 10 milioane chilogr. sau 1000 vagoane de argint.

Iată ce averi colosale scot cerealiștii (în mare parte străini) din

munca obositoare a țărănimii noastre. Dacă cooperatiia ar fi temeinic organizată, dacă nu s'ar fi băgat politica în această frumoasă mișcare cooperatistă, astăzi am fi înaintați foarte departe pe acest teren. Din nepriceperea și din neînțelegerea noastră profită Jidani; căci vorba cântecului: „*Neunirea-n țară, o face să peară!*“!

O mie de vagoane de argint câștig anual de pe urma vânzării cerealelor! Asta este grozav! Mai adăugați încă 2000 de vagoane de argint câștigul din cele 400 mii vagoane cereale pe care le înghit cele 390 de velnițe (fabrici de spirt) în majoritate jidovești. Mai adăugați apoi încă 1000 vagoane de argint, cel puțin, din fabricarea pâinei care în Moldova, Bucovina și Basarabia e în mâinile Jidanilor, iar în celelalte părți, ale României fiind în mâinile Grecilor, Bulgarilor, Nemților etc.

Iată cum cele 14 milioane de Români — din cari cel puțin 13 milioane sunt plugari — iată cum 13 milioane de plugari sârmani muncesc muncă de

robi, pentru a scoate din pământ cele 4000 vagoane argint, cari intră în punga străinilor.

Dacă în fiecare sat ar exista câte o cooperativă de vânzare în comun; dacă în fiecare din centrele mari de export: Brăila, Galați, Constanța, Nipolocași etc. ar exista câte o centrală mare de export, atunci tot câștigul cel mare din vânzarea cerealelor ar reveni celor ce muncesc din greu pământul.

Dacă în fiecare oraș ar exista cooperative de brutării, brutarii jidani, greci, armeni etc. ar dispărea ca prin farmec. Dacă și cele 390 de fabrici de spirt ar fi ale Românilor — cum sunt micile fabrici de țuică ale proprietarilor de livezi de pruni de prin părțile muntene, apoi desigur că cele 4000 vagoane de argint, ar intra în pungile noastre ale Românilor — iar străinii cari trăiesc ca niște paraziți pe spinarea țaranului plugar, ar trebui să plece tot mai în spre soare răsare....

Ilie Mihailescu.
(Brăila)

Dorim un răspuns categoric și sincer din partea direcțiunii ziarului „America“.)

Din spusele Dlui Nicolae Bohar vice-preș. „Asociațiunii Româno-Americane“, cu ocaziunea vizitei sale de astă primăvară, în România, pentru a se convinge despre adevărul veștilor calomnioase răspândite de presa internațională jidovească la adresa României, am aflat hotărât: *că Românii din America nu se ocupă cu politica internă a României, neluând apărarea vre-unui partid politic și că Românii grupați în numita Societate vor desvălui, prin coloanele ziarului „America“, pe toți calomniatorii neamului și țării românești.*

Dela plecarea Dlui Bohar întâmplată în Mai a. c., am tot așteptat și controlat cu atenție întreg cuprinsul ziarului „America“, pentru a ceti constatările delegatului fraților noștri din lumea nouă — fără a le găsi până în prezent. În schimb, cetim regulat, că Românii din America, încurajează și sprijinesc politica partidului „național-țărănesc“, trimețindu-i în Mai 30.000, iar în August 100.000 Lei.

Aceste încurajări și subvenții bănești trimise din partea Românilor din America, național-țărăniștilor, însemnează neamestec în politica internă a partidelor din România?

Și deoarece noi știm, că partidul național-țărănesc este finanțat de Jidani, prin Banca Marmorosch Blank & Co., involuntar Vă întrebăm, oare

advocatul și medicul U. C. L. I. R. A. Gilbert Morgan și Dr. M. M. Mandel nu sunt Români de rit mozaic? Oare nu finanța jidovească întrefine cu fonduri secrete ziarul „America“ și pe conducătorii lui? de vreme-ce nu găsim un cuvânt de mustrare la adresa Jidanilor din România sau afară de România, care provoacă toate relele, toate neajunsurile și toate mizeriile de care suferă poporul românesc?

Cum se explică faptul, că cele mai multe informațiuni și articole de gazetă, sunt reproduse din ziarele finanței și oculte jidovești scrise în românește sub titlul de „Lupta“, „Dimineața“, „Adevărul“?

Intrucât nu vom obține răspunsul cerut, la întrebările de mai sus, vom rămâne cu durerea în suflet, că influența jidovească exercitată prin finanță și prin francmasonerie, a pus stăpânire și pe frații noștri din America, așa precum a pus stăpânire și pe partidele noastre politice, pe presa, pe finanțele, pe industria și pe comerțul din România.

Cât timp vei rămâne legat la ochi de oculta jidovească, blânde și viteazule popor român?

„Infrățirea Românească“.

¹⁾ Apare în Statele-Unite, statul Ohio, orașul Cleveland.

Plânge poporul.

„Munții noștri aur poartă,
Noi cerșim din poartă'n poartă“...

Bogățiile țării noastre sunt nenumărate și cu toate acestea mulțimile de cerșitori sunt infinite.

Invalizii de războiu tremură în frigul iernii, numai în cărpe sdrențuite, potolindu-și foamea cu coaja de pâine aruncată arareori de undeva.

Pădurile gem de lemne, dar sobele celor lipsiți stau reci, luni întregi, cei săraci neavând cu ce-și încălzi mădularele, iar cei infirmi în urma măcelului universal, n'au cu ce să-și alinte suferințele trupului sfârticat și ciuruit de schijele obuzelor dușmane. Nu, pădurile nu sunt ale lor, ci ale celor ce le exploatează în mod barbar, ele nu sunt domeniile celor ce au udat rădăcinile pădurilor cu sângele eroic, ci sunt domeniile celor ce le prăpădesc și le fură, făcându-și averi fabuloase, din care se înfruptă filizii cearlstoniști și gunoalele feminine, ce se tăvălesc pe pernele automobilelor și se scaldă în șampanie.

Lanurile sunt îmbelșugate și pline de rod, dar țărâna hrănită de moaștele martirilor, e terenul pe care cresc cereale de export a celor mari și puternici, cari transformă sfîntenia aurului menit să potolească foamea mulțimilor, în aurul sunător prin care ei câștigă și mituesc totul. Iar bucata de pâine a celor flămânzi e smulsă și încărcată în mii de vagoane, ce trec granițele și le produc saci de bani.

Văduvele celor ce și-au făcut datoria jertfindu-se pentru fericirea celor rămași, se sbat în ghiarele mizeriei, întreținută de hrăpăria celor nelipsiți, iar rugile mamelor amărite sunt țipete zadarnice, ce se lovesc de porțile zăvorite a celor ce viețuiesc în orgii și cari hohotesc sarcastic, privind sinistra defilare a mulțimilor plecate și neputincioase, lipsite de toate.

Ei nu se îndură și nu simt mila față de cei umili și slabi. Capetele lor sunt amețite în căutarea soluțiilor de câștig și în socoteli meschine, nu mai au timp să deschidă, măcar odată, hambarele lor celor săraci...

Ei își mângăie satisfăcuți burțile pline, și-și zornăie banii în cascele tixite. Pe când afară e frig și sărbătorile se apropie, ușile lor sunt închise colindătorilor senini și naivi, ce aduc pacea și mulțumirea bunilor creștini, ei nu pot suferi copiii celor pe cari i-au ucis, uneori își aduc aminte de ziua răfuelei...

La ei e cald, e bine, mesele gem

încărcate, scaunele plâng sub mârșavii ce le apasă...

Afară sgriburesc săracii, dornici de pâine și culcuș, înlăuntru veghează cei cari nu știu decât să fure și să ghiftuiască.

Bogățiile țării noastre sunt nenumărate, dar ele sunt îndesate numai în pungile groase și pline de bancnote; cei necăjiți nu se pot înfrupta din ele!

Cei slabi și nevoiași n'au dreptul la nimic! Numai cei cari au odihnit și au fugit dela datorie sunt azi fericiți, căci cei jertfiți și căzuți nu mai pot vorbi, iar voinicii de odinioară nu sunt decât schilozii de acum, pe care-i lovesc și-i alungă ca pe câini!

La masa bogățiilor noastre nu stau decât străinii și paraziții lui Iuda!

Onorurile se dau numai celor ce vin ca oaspeți la noi, cei cari sunt „străini civilizați“; numai ei sunt demni a putea conduce destinele țării, noi suntem proști și incuți, necivilizați! Răsvrățiții sunt puși în cămașa de forță și zăbreliți, iar cei ce se gudură, se bat dela ciolanele aruncate.

Festivale, serbări, serate, spectacole, banchete, abundă în țara noastră, dar la ele nu participă decât cei cu punga mare, cei cu blazoane și demnități; la mesele de banchet nu stau decât să se îndoape cei sătui, serbările se dau în cinstea celor „glorioși“ și... bănoși!...

Eroii luptelor trecute sunt umbrele mumificate și zăvorite în cărțuli sarbede, numele lor este evocat la ocazii de către oratori pițigăiați de carton, în triviale „discursuri“...

Teatrele nu mai sunt frecventate decât atunci, când piesele nu sunt plicticoase, iar la cele clasice (Shakespeare, Goethe, Schiller, Hugo, etc.) rămân goale salele.

În schimb „Cărăbușul“ lui Tănase geme de lume.

Cocotele, în gesturi și mișcări scârboase, sunt aplaudate frenetic de admiratorii ahtiați și stupizi, iar cei patru sute de „actori“ se frământă în dansuri scârnavе și'n scene pornografice imorale.

Străzile gem și huruesc sub pașii molateci ai „găetanilor“ și-a „cavalerilor ciocanului“, pe când țara geme și se scaldă în lacrimile celor ce se sbat în mizerii și lipsuri.

Cei în cari poporul își pusese speranța pe-o clipă, dau dovada unor ageri mânuitori de lei încasați dela Jidanii perversi și stupizi, iar dreptatea pe care o evocau, e sărăcia în care

au aruncat mii de familii românești!

Timpul înaintează, iar odată cu el se înmulțesc cei necinstiți, pe când poporul se sbate în spasmiile unei agonii apropiate, sărăcia și foamea ofilesc vlăstarele națiunii!...

Dar, odată totul va dispărea, căci și ziua cea mare se apropie, ceasul răspunderii va bate lung și sonor în piepturile celor conștienți și cinstiți, iar legiunile mântuitoare vor răsări cu armele'n mâini și vor sdrobi pe cei netrebniți!....

Țara va surăde fericită sub guvernarea legalității, cinstei, moralității și culturii naționale, poporul va înălța imnuri de slavă către Dumnezeu îndurător, iar cei vinovați se vor șterge de pe pământ, ca vedeniile mohorite acățate în lumina fericirii, ei vor dispărea și numai cenușă se va alege din ei, cenușă pe care o vom spulbera în largul pământului!

Atunci, poporul fericit și mulțumit va munci pentru țara puternică și mare, care va fi România!....

Dea Dumnezeu ca acel ceas să bată cât mai degrabă, căci plânge poporul!

Tiberiu.

Acelaș glas din tânăra generație.

Pentru Dl. Ministru I. G. Duca

Cum lucrează presa jidovească contra interelor românești?

Cetim în ziarul „Magyarország“, No. 216 din 23. IX/928, ce apare în Budapesta și intră clandestin în România, următoarea notă reproducă din „Adevărul“: „România va obține creditul numai în cazul când va admite controlul creditorilor străini asupra venitelor Statului“.

Invităm pe dl. Ministru I. G. Duca să vegheze cu mai mult succes, ca astfel de ziare iudeomaghiare să nu intre în țară pentru că este mai ușor să impună această măsură, decât să aibă curajul civic, a ordona Jidanilor dela „Adevărul“, să înceteze a ne bârbi țara cu astfel de ecouri în străinătate.

Noi nu ne pierdem timpul să cerem dlui Duca o purtare curagioasă față de anumita presă, fiindcă întreaga opinie românească îl știe că este complot jidovit.

Iacă onorat public cine aspiră la șefia partidului pretins național-liberal.

Activitatea L. A. N. C. în Banat.

Organizația L. A. N. C. din județul Caraș a invitat pe Dl Prof. I. C. Cătuneanu să țină o conferință

Cu luni de zile înainte, conducătorii Ligii din jud. Caraș au rugat pe Dl Prof. I. C. Cătuneanu să le facă o vizită, să țină o conferință și prin prezența sa, să le ajute la intensificarea și înviorarea propagandei, stagnată în ultimul timp. În ziua de 21 Sept. Dl Prof. Cătuneanu însoțit de Dl Ștefan Peneș, a pornit la drum, pentru a împlini cererea Carașenilor și pentru a însuflă la luptă pe bravii Români din Banat, cari în 1926 au trimis în parlamentul țării întregite, pe cel dintâi deputat.

În drum spre Oravița, D-lor au făcut un popas de 5 ore în **Timișoara**, timp pe care l-au folosit pentru a cerceta și organizația soră, condusă de inimosul luptător Dl Alexandru Țieranu.

Avizați din timp, pe peronul gării Timișoara așteptau D-nii Al. Țieranu, Dr. Gh. Selejan și Dr. Moise, în societatea cărora au mers la sediul Ligii în Str. Eminescu 5. Tot aici este și redacția gazetei săptămânale „Svastica Banatului” condusă de Dl Țieranu.

Mai târziu sosește și Dl Prof. Jucu.

Din discuțiunile urmate, s'a constatat cu plăcere, că organizația L. A. N. C. are reprezentanți în fiecare comună, că se țin contact neîntrerupt cu acești reprezentanți prin gazeta „Svastica Banatului” și prin vizitele ce le fac aceștia, redacției și Dlui Țieranu; că Dnii Dr. Selejan, Dr. Moise, Jucu și ceilalți fruntași ligiști, au dat tot concursul moral și material atât la scoaterea gazetei, cât și la propaganda pe sate prin conferințe și vorbiri — cu alte cuvinte avem cea mai bună nădejde, că propaganda ligistă se va intensifica, că vom câștiga noi aderenți, că se vor răspândi publicațiile organizației: „Svastica Banatului” din Timișoara și „Infrățirea Românească” dela Cluj.

În drum spre Oravița li s'a atașat stud. Victor Medrea, un vechiu și încercat propagandist al principiilor naționaliste creștine, — iar în gara Surduc, (unde un Jidan exploatează numele castrului roman „centumputei” pentru a-și indica crâșma zisă restaurant) au fost întâmpinați de Dnii Dr. Sever Jianu, adv. și Iosif Duma, profesor.

La Oravița, unde așteptau Dnii Axente Țaranu prof., președintele organizației, Gh. Surlașiu, Traian Mircu, Preotul Neda, I. Panicca, Valer Ciorogariu, și alți studenți și intelectuali, președintele organizației jude-

țene al L. A. N. C. Dl Axente Țaranu, binevitalizează sosirea luminatului profesor universitar și totodată neobositul luptător pentru evidențierea pericolului jidovesc și organizarea luptei în contra acestui mare pericol, — Dl I. C. Cătuneanu, — spunând că se simte fericit că are ocaziunea să l primească în orașul grănițaresc Oravița pe unde se abat atât de rar oameni de valoarea D-sale.

Dl Cătuneanu răspunde, că nu face altceva decât își îndeplinește o plăcută datorință de onoare, satisfăcând invitații făcute, cu atâta stăruință de către Oravițeni.

În oraș s'au adunat la o consfătuire la sediul Ligii unde afară de persoanele numite mai sus, au participat și Dnii Boulescu, Luncan și Mircu.

Dl Prof. Cătuneanu, arată fazele acțiunii de unire a celor două fracțiuni a Ligii — Unire care nu se va mai sfârâma în ciuda tuturor dușmanilor poporului — și indică mijloacele pentru înviorarea propagandei care sunt, contactul personal, conferințe, răspândirea publicațiilor L. A. N. C.

Dl Surlașiu, descrie activitatea organizației din jud. Caraș, dela înființare până azi, și arată că și până acum asemenea în viitor pe lângă acțiunea politică, va stăruii să acționeze și pe terenul economic pentru a veni efectiv în ajutorul poporului și pentru a seca izvoarele de câștig pentru Jidani.

Dl Traian Mircu, încredințează pe dl prof. Cătuneanu, că fruntașii ligiști, vor stăruii și în viitor pentru ajungerea scopului ce urmărim ca, *România să fie a Românilor.*

Vorbește dl Prof. Cătuneanu, care mulțumește fruntașilor din organizația Carașului, pentru activitatea desfășurată în cadrele L. A. N. C. și aprobă în întregime, ideea că pe lângă acțiunea politică să se cultive metodic și stăruitor latura economică, pentru ca să se întărească cât mai mult organizația Ligii din jud. Caraș, îndemnând la muncă și la jertfă pe cei prezenți.

După aceste consfătuiri s'a sfârșit. Sâmbătă în 22 Septembrie s'au adunat la sediul ligii, delegați a 15 organizații din jud. Caraș în număr de 40.

Dl Axente Țaranu președ. organizației județene deschide consfătuirea făcând o asemănare între vizita dlui Prof. Cătuneanu și raportul ce există

între lumină și corpul luminat. Poporul din Caraș este destul de instruit, citind regulat gazete zilnice. Acest izvor de lumină nu este destul de curat, întrucât, conținutul acestor gazete în loc să înalțe și să încălzească sufletul îl coboară și îl răcesc.

Face istoricul organizației L. A. N. C. din Caraș începută în Februarie 1926 de 6 persoane, organizație care la alegerile din Iunie 1926 a adus pentru Ligă 6000 de voturi și-a trimis un deputat în Parlamentul țării; îndeamnă asistența, ca împreună să ne luminăm de lumina dlui Prof. Cătuneanu și să ne încălzim sufletul la focul ce încălzește sufletul Domniei sale, pentru binele patriei și al neamului.

De încheiere roagă pe dl Profesor să mai cerceteze Carașul atunci când organizația va cere acest lucru.

Dl I. C. Cătuneanu, mulțumește dlui Țaranu pentru cinstea de a fi fost chemat să vorbească Carașenilor, care s'au purtat așa de bine la alegerile din 1926. Banatul a înțeles mai bine chestia jidovească deși nu este așa de amenințat de acest pericol. Vorbește apoi de unirea făcută la Rusalii și îndeamnă pe cei prezenți în special, și întreaga Românie, ca să urmeze cu toată încrederea pe conducătorii L. A. N. C. pentru ajungerea scopului ce urmărim — căci dreptatea este a noastră a Românilor, care am sângerat pentru întregirea neamului. — În continuare vorbește despre *chestiunea jidovească și partidele politice* și despre raportul dintre Ligă și Minoritățile creștine, și Jidani. *Jidanii nu s'au asimilat timp de 2000 de ani.* Cu toate drepturile acordate, Jidanii s'au menținut, au căutat să răpească tot ce este al creștinismului. — Explică cenzura jidovească ce se exercită asupra presei. Vina este și a Românilor care sunt prea poftitori, prea slabi de caractere. Încheie cu cuvintele filozofului Conta: *Dacă nu vom lupta contra pericolului jidovesc — vom peri cu națiune.*

Dl Peneș vorbește despre lupta pe terenul economic — de a recuceri toate bogățiile azi stăpânite de Jidani, arată activitatea Băncii „Dacia” pe terenul economic și recomandă Românilor s'o sprijinească, să semneze acții, să-și aducă depunerile la această bancă, pentru ca banca să fie de folos poporului român. — Dacă nu vom lucra în felul acesta vom fi robi în țara noastră.

Dl Victor Medrea, student și ziarist, vorbește despre datoria tinerețului de a lupta pentru interesele poporului — și contra dușmanilor milenari Jidanii și jidoviții. — Ziua 10

Decembrie 1922 are mare importanță, căci atunci au formulat studenții crezul: *România să fie a Românilor*. Bate la sufletul țaranului ca atunci, când vor veni alegerile să lupte pentru deviza: „*Hristos, Regele și Națiunea*“.

Dl Gh. Surlașiu, accentuează adevărul cuvintelor rostite de către vorbitori, adevăruri care asemenea învățăturilor lui Hristos să pătrundă în sufletele Românilor.

Mulțumește dlui Prof. Cătuneanu pentru că a venit în Caraș să lumineze poporul, cu învățăturile sale, arată cum în România, Jidani stau la masă și se îmbuibă în bunătați, iar Românii adună fărâmiturile ce cad după masă. Inchee, rugând pe dl Prof. Cătuneanu să mai vină în Caraș.

Seara la ora 20 $\frac{1}{2}$ în sala teatrului din Oravița Dl Prof. Cătuneanu își desvoltă conferința:

O chestiune ocolită de partidele politice — Francmasoneria în fața unui public select și numeros. Mulți din cei de față s'au cutremurat la auzul scopului, mijloacelor și al efectelor produse de această organizațiune clandestină ocultă și perfidă. După conferința fetița Vet. Sfera oferă o coroană de lauri Dlui Cătuneanu și declamă poesia: *Rugăciunea Noastră*.

Duminecă în 23 Septembrie, Dl Profesor Cătuneanu însoțit de Dnii Axente Țăranu, Dr. Sever Jianu, Gh. Surlașu, Tr. Mircu, Victor Medrea și Stefan Peneș, s'a oprit mai întâi în comuna Jertof — apoi în Vrani, în Iam, în Mircovăț, în Berliște, în Rușova Veche, Răcășdia, Ciclova și Ciclova Montană. Pretutindenea poporul a așteptat cu nerăbdare, a ascultat sfaturile și au promis că vor lupta cu credință și cu statornicie pentru deviza L. A. N. C. *Hristos, Regele și Națiunea*.

Dintre toate comunele pe unde au trecut, frunțașă comună Berliște le-a întrecut pe toate. Aici după ce Dl Prof. Cătuneanu a salutat și povățuit pe Berlișteni, asupra felului de luptă al Ligii și despre necesitatea ca toți Românii să fim solidari în luptă, corul condus de priceputul conducător și compositor Miclea Nistor, plugar, a cântat două cântări frumoase. Părintele Gh. Danescu, în cuvinte bine simțite a salutat pe Dl Cătuneanu, pentru cinstea ce face comunei Berliște de a o cerceta și de a lumina poporul, așa precum luminează pe studenți dela catedra universitară.

Luni în 24 Sept. Dl Prof. Cătuneanu însoțit de Dnii Axente Țăranu, Iosif Dunca, Păr. Neda și Șt. Peneș

au ajuns până la Anina, iar de aici în societatea Dlui Ioan Negru — un luptător neobosit din Reșița, — au trecut peste Reșița, Remetea, Pogăniți, la Lugoj.

Aici erau așteptați de Dnii Dr. Const. Murariu, președ. organizației L. A. N. C. din Severin, Vasile Cărpinișean președ. organizației din Lugoj, Iosif Popescu, Păr. Ioan Medelelean, Cor. Halas și Aurel Secoșan.

La orele 18 $\frac{1}{2}$ Dl Prof. Cătuneanu a ținut conferința anunțată, despre *Francmasonerie* în sala Casinei românești, în fața unui public numeros.

Intreagă asistența a rămas adânc impresionată de felul cum operează din umbră Jidani prin instituția francmasoneriei în contra Tronului și a Bisericii, a Statului, a armatei și a familiei.

După conferință, delegații organizațiilor din județ în număr de 25 persoane s'au întrunit în Sala mică a hotelului „Dacia“.

Au vorbit dl Dr. Constantin Murariu și I. Fotiade, președ. studenților dela politehnica din Timișoara — căroră le răspunde dl Prof. I. C. Cătuneanu.

Vorbește apoi dl Vasile Cărpiniș

și Preotul Ioan Medelelean — căroră deasemenea le răspunde dl Cătuneanu relevând frumoasele, înflăcăratele și hotărâtele cuvinte ale unui slujitor al altarului. Vorbește apoi dl Ștefan Peneș, iar dl Dr. Const. Murariu încheie mulțumind celor ce au vorbit și în deosebi dlui Profesor Cătuneanu pentru conferința ținută și pentru sfaturile frumoase ce a dat Românilor.

În 25 Sept. au fost așteptați în gara Arad de Dnii Dr. Dionisie Benea, Florian Sferdian din Bocsăg, Gh. Cismaș din Pecica, D-tru Trifulescu din Păuliș, Alexandru Grozescu din Arad și Gh. Brad din Miniș. Ca și până aici dl Profesor Cătuneanu, îndeamnă pe cei prezenți la o propagandă mai intensivă, pentru înregimentarea de noi membri, pentru ca atunci când alegerile electorale ne vor bate la ușă, oștașii L. A. N. C. să-și trimită în parlament pe frunțașii lor. Și dela tribuna parlamentului să demaște uneltirile oculte ale Jidanilor, și să lupte pentru drepturile Românilor, azi oropsiți nedreptățiți și sclavi economicește la Jidani, în țara lor.

Cronicar.

Organizarea L. A. N. C. la Suceava.

În județul Suceava a pornit Liga o vie activitate. S'au ținut mai multe întruniri și consfătuiri în diferite părți ale județului, precum în com. Botoșana, Bosanci, Poieni lângă Solca, Costâna, Părhaufi, Stupca, Drăgoești, Ilisești, Brașca, Pătrăuți, Slobozia-Pruncului, Linzii-Humorului, Părteștii de jos și altele. În com. Stupca s'a ales un comitet în frunte cu preș. *Samuil Murgu*, vice-preș.: *Teodor Brăteanu*, secr.: *Ilie Grig. Saghin*. Acest comitet a și început propaganda între membri vechi și pentru a convinde noi membri.

În com. Mitocul-Dragomiraci s'a format un nou comitet în frunte cu preș. *I. Franciuc*, vice-preș. *Vatamaniuc* și *Saghin A.*, stegar. *V. Spac*. Aici se amintește aceloră, cari au plecat din Ligă în partidele politice amestecate cu Jidani, că au plecat și de sub steag și nu mai au nici o legătură cu steagul, deoarece și-au călcat jurământul. Steagul este al aceloră, cari au rămas în Ligă și al aceloră cari au intrat și vor mai intra.

Sfințire de steag.

Miercuri 29 August s'a sfințit steagul L. A. N. C. în Slobozia-Pruncului cu deosebit fast. Au luat parte

ca delegați cu steaguri din com. Poieni V. *Hojbotă*, din com. Botoșana *Teodor și Petre Ghiață*, din com. Părteștii de sus *Casian Țabrea*, din Ipotești *Petre Hostiuc*, precum și steagul județului cu *I. Pșebilschi* și cu preș. jud. *George Cărlan*, a luat parte o delegație numeroasă din com. Românești cu preș. *Ars. Gafencu*, preș. din Călinești *Ienache Art. Lucan* și ca reprezentant din partea jud. Dorohoi, preș. com. Grămești, *George Surugiu*.

După masă s'a reprezentat o piesă de teatru, „*Vremuri de restricte*“ de Corneliu Georgescu. Aici merită toată lauda tineretului L. A. N. C. în frunte cu dnii *Ienache, Pauliac și Popescu*.

**

Convocare.

Membri Consiliului județean al L. A. N. C. jud. Suceava, (adică preș., vice-preș. și secr. consiliilor comunale) sunt invitați a lua parte la o ședință pe ziua de Joi 4 Octombrie a. c. la orele 10 dim. în sala *Dom-Polski* din Suceava. Președinții cari vor fi împiedecați de a lua parte,

vor trimite delegați cu împuternicire dela ei.

La ordinea zilei :

1. Alegerea președintelui și consiliului județean L. A. N. C.

2. Fixarea listei de candidatură la consiliul județean, care s'a disolvat.

3. Chestiuni de organizație și intensificarea activității L. A. N. C.

Preș. cons. județean :

Prof. George Cărlan.

Secretar :

Prof. Mihai Polocoșeriu.

O datorie de împlinit.

Reproducem mai jos următorul fragment din excelenta revistă „Solidaritatea creștină” ce apare la Brăila sub direcția Dlui Mihailescu—Floridor, pentru ca toate publicațiile indicate regulat marelui public în „Infrățirea românească” drept presă antisemită să-și înțeleagă datoria de a se sprijini unele pe altele, așa cum prin rândurile de mai jos „Solidaritatea creștină” sprijină cu suflet larg, cald și înțelegător „Infrățirea românească”:

„De procurat și de citit.

Articole interesante și documente prețioase, ce pot călăuzi pe ori și cine, în chestiunea națională și creștină; documente isvorite din realitatea faptelor, se pot găsi în revista: *Infrățirea Românească*, din Cluj, unde d-l profesor universitar I. C. Cătușanu scrie și a publicat în mai multe numere consecutive, despre: „Mihail Kogălniceanu și Vasile Alexandri în luptă cu Jidani”.

Toată lumea noastră creștină va câștiga neînchipuit de mult, citind aceste documente. Tineretul mai ales, cum și acei cari doresc să cunoască ce preconizau, la timpul lor, marii noștri patrioți și ce, depe vremuri urmăreau Jidanii.

Prin ochii minții fiecăruia, să ne întrebăm, unde am ajuns astăzi din neprevăderea factorilor răspunzători și a noastră a tuturor?...

— Ar fi neapărat necesar, să-și procure tot creștinul colecția revistei: „Infrățirea Românească” și să se aboneze la această neprețuită făclie nestinsă a neamului, care apare la Cluj, str. Bob Nr. 7 și încălzește sufletele, dând lumină românismului de pretutindeni.

Solidaritatea Creștină“.

NU UITAȚI

a vă achita abonamentul

la timp

INFORMAȚIUNI

► **Dlui Prefect Partenie Dan — Cluj.** *Din pretinsele binefaceri ale liberalilor față de Moți.* Atragem atenția Dlui Prefect de Cluj, că binefacerea cântată de Dsa ca reprezentant al guvernului la Beliș—Bălcești cu prilejul așa zisei împroprietăririi a comunelor moțești, că împroprietărirea cu pășuni aduce fostului latifundiar și ucigaș cunoscut al Moșilor, Urmanczi, și pe deasupra *optant*, un preț de expropriere de aproximativ 40 milioane socotind cele 28.000 jugere cu prețul de 1200—1500 lei jugărul; iar în schimb Moșilor le dă în mare parte stânci goale și nici un singur copac dela Urmanczi, a cărui pădure a fost scutită pentru Jidanii și politicianii dela societatea Călățele.

Acesta-i tristul adevăr, Domnule Prefect; du-te la București și luminează pe superiorii D-tale, că nicidecum, Moșii din sărăcia lor, nu vor putea plăti această sumă.

Știri dela frații din America.

Sborul New-York—București pe care îl va întreprinde ing. constructor și aviator român George Fernic, în decursul luni Septembrie a. c. este asigurat din punct de vedere financiar, prin contribuția fraților noștri și a societăților românești din lumea nouă. Acest sbor se va face pe un avion construit de însuși aviatorul George Fernic.

Dorim deplin succes ing. George Fernic în acțiunea ce întreprinde, pentru ca sbuciumul și încordarea minții românești să-și găsească atât recompensa morală cât și cea materială.

În Cleveland Ohio se adună cu sânge și fondurile necesare pentru ridicarea unei tipografii moderne pe seama ziarelor românești „America” și „Românul” și o „Casă Națională”, care să poată servi de model. Felicităm pe frații de peste ocean pentru activitatea lor culturală-economică românească.

„Sentimentul religios în literatura poporană” e titlul interesantei lucrări a dlui prof. O. Constantinescu, apărută de curând la Chișinău — cuprinzând cercetări întreprinse asupra sentimentului religios din literatura noastră poporană, din colinde, doine și balade, având în vedere înalta judecată morală a poporului nostru asupra Dumnezeirii și frumusețea concepțiunii lui despre viața spirituală și religioasă și tratând elementele religioase cele mai impor-

tante în literatura noastră poporană, ca: Dumnezeu, Maica Precista, Hristos, nașterea, răstignirea și moartea lui Isus, sfinții, raiul și iadul, crucea, botezul și credințele, călugăria, preot, stele, moartea, icoane, superstiții, blesteme. Cât privește restul domeniului literaturii poporane — bocete, orații, basme, ș. a. autorul își rezervă dreptul pentru viitor.

Recomandăm cu plăcere această lucrare — în special — tuturor cercetătorilor neprețuitei comori din literatura poporului nostru, precum și tuturor aceluia cari se interesează de adâncă gândire a lui.

Jidanii în Ucraina. Karelin membru al comitetului Central executiv al Sovietelor ucraniene rapoartă într-o ședință a Președintelui Sfatului minorităților naționale din Ucraina despre munca acestor minorități. Referitor la populațiunea jidovească a Ucrainei, el declară, că această populațiune numără rotund 1,750.000 de suflete, după ultima statistică. Există deja 69 circumscripții sovietice jidovești. Dintre 1000 Jidani 349 sunt neștiutori de carte. Până acum s'au împărțit 128.000 disetine de pământ printre noii coloniști jidani. Se găsesc 8000 de unități economice. Guvernul a sprijinit pe coloniștii jidani cu 2,500 000 ruble; iar 4 500.000 ruble s'au distribuit acestor coloniști prin mijlocirea „Ozet” (sigur o societate ocultă jidovească). Intre gospodăriile jidovești sunt 240 de colectivități de model. Referentul s'a năpustit cu furie contra zvonurilor, că Jidanii nu și-ar cultiva singuri pământul. Sunt 669 școli muncitorești jidovești.

Din acest raport poți vedea clar iubite cetitor că Ucraina a luat deja formele unei colonii jidovești — bine și sistematic organizată. Odată ce se va termina cu organizația Ucrainei — Sfatul Înțeleptilor Sionului își va îndrepta toate măsurile de organizare — văzute și nevăzute înspre țara românească, cu atât mai ușor, cu cât toți politicianii noștri în frunte cu Guvernul actual se feresc ca de foc, să nu cumva să supere cu vre-un cuvânt poporul jidovesc.

Denunțăm opiniei publice românești atât planurile jidovești, cât și lașitatea și înconștiența guvernanților noștri. Români deșteptați-Vă!

Aspecte din Târgul-Lăpușului (jud. Someș). După 10 ani de stăpânire românească în Târgul-Lăpușului suntem sfidați din partea ace-

lora, cari și azi mențin — par'că în mod manifest și direct pentru a-și bate joc de noi, — pe restaurantul băncii maghiare din centrul pieții inscripția: „Nagyvendéglő“, cu litere de 50 cm. Acest fapt jignește pe toți oaspeții, vizitatorii și locuitorii români ai acestei comune, rămânând indignați, revoltați și desconsiderând conducătorii ei. Credem, că admiterea menținerii acestei inscripții vechi provine din eroare, sau o bișnuință, pe care eroare dl primar N. Perhaiță incurând o va îndrepta înlăturând astfel contestabilitatea faptului, că e cu adevărat Român și conștiu de chemarea sa.

*

Congresul Uniunii foștilor Voluntari, anul acesta a fost fixat la Brașov pe ziua de 20 Septembrie. Congresul l-a deschis la ora 10 a. m. dl Dr. Victor Deleu, președintele U. F. V. în sala Teatrului Național „Astra“, fiind prezenți câteva sute de delegați. Din cuvântarea de deschidere a președintelui, din raportul secretarului general Dr. Nicolae Cărpinișan, din cuvântările d-lor Dr. Valer Pop, Dr. Pompeiu Nistor și alții, nu respiră decât doleanțe, doleanțe și plângeri. Uniunea foștilor Voluntari nu a fost ajutată cu nimic de guvernele perândate dela Unire și până acum, oricât au fost de durabile sau efemere. Nici una din formațiunile politice nu s'a gândit mai serios la acei luptători, cari la un moment dat au primit frontul român și au ridicat moralul trupei române în mod considerabil.

În ciuda acestor vremuri vitrege voluntarii se organizează, numărul organizațiilor lor județene și comunale crește. În legătură cu acest congres într'un număr viitor vom relata pe larg chestiunea voluntarilor, care acum este mai actuală decât oricând, acum când se împlinesc 10 ani dela unire.

Dăm mai jos noul comitet central ales la acest congres.

Președinte: Dr. Victor Deleu.

Vice-președinți: Dr. Valer Pop, Dr. Florian Medrea, Dr. Pompeiu Nistor.

Secretar general: Dr. Nicolae Cărpinișan.

Membrii: Dr. Voicu Nițescu, Dr. Amos Frâncu, Colonel Sebastian Brândușa, Colonel Alexandru Vlad, Dr. Petru Nemoianu, Carol Stăniloiu, protopop Ion Podea, Dr. Ion Vescan, Iosif Albon, Dr. Petru Meteș, Dr. Aurel Neaguș, Dr. Nicolai Crăciun, Căpitan Șiancu, Ion Onescu, Dr. Emil Boeriu, Ion Agârbiceanu, Dr. Laurențiu Gabor, Dr. Nicolae Preocup, Dr. Traian Burcuș, Dr. Victor

Ciurdariu, Dr. Tit Liviu Trifu, Nicolae Buștea, Vasile Chirvase, Victor Braniște, Gheorghe Bucșa și Dr. Ion Țețu. Din comitetul central al U. F. V. mai fac parte și președinții organizațiilor județene.

*

Procesul comuniștilor la Consiliul de Războiu al corpului VI Armată. Mai bine de o săptămână au fost aduși în fața Consiliului de războiu din loc, o serie de indivizi, cari prin activitatea lor ocultă nizuiau la subminarea temeliei statului nostru. Hoarda aceasta finanțată de Comintern din tezaurul român dela Moscova, a fost condusă în mod indirect de Aradi Victor, cunoscutul anarchist și membru în comitetul oculte comuniste pentru Europa centrală și Balcani, al cărui președinte este iscusitul zis sociolog Jászai Oszkár zis Iakobovici, domiciliat actualmente la Viena. Dealtfel acum doi ani am mai amintit despre scopurile așa numitei „Társadalomtudományi társaság“ (Societate de studii sociale) din care făcea parte Aradi Victor împreună cu alți comuniști trimiși de Jászai la noi, după defecțiunea revoluției comuniste din 1919, (Ungaria.)

Mai întâiu să facem apelul nominal al acelor compăruți în fața justiției militare: Victor Aradi supus ungar, tolerat la noi ca emigrant, domiciliat Cluj, Str. Grădinilor No. 13, a luat parte la toate consfăturile comuniste din Ardeal; omul de legătură între diferitele corporații zise muncitorești dela noi și Jászai apoi cu Willi Münzenberg dela Berlin; Dr. Havas Andrei cetățean român, venit la noi în 1912, domiciliat la Cluj, fost consilier municipal Oradea; Müller Kálmán, Grünvald Ármán, Simó Géza, Schmidt Ioan, Zoon Alexandru, Kahana Jolán, Imre Aladár, Koltek Imre, Heigel Ioan, Radici Carol, Klein Petru, Kövály Gábor, Bucova Francisc, Lénárdt Irma, Braun Jolán, Steinhardt Herman, Csizmadia Francisc, Neumann Ernest, Jungberth Gheorghe, Dr. Kertész Dezső, Weisz Jolán, Inginer Freund Francisc, Schwarz Frederica, Gubis Adam, Dr. Szántó Dezső, Baga Ioan, Klein Eugen și alții. Cei mai mulți domiciliați Oradea-Mare, ceace este un indiciu, că acești indivizi filoromâni (?) nu sunt străini de provocațiunile cu ocazia congresului studentesc dela Oradea Mare, lucru pe care l-am amintit la timp în „Infrățirea Românească“ și care de atunci putea servi drept pistă organelor noastre de siguranță. Nu am mai fi tradus studenți nevinovați în fața consiliilor de războiu, nici nu

am fi despăgubit și îngrășat Jidanii, cu milioanele scumpe al Ministerului de Culte.

Că aceștia au împrăștiat manifeste incendiare comuniste la noi în țară, că au ținut conventicole cu scop subversiv și conferințe restrânse cu idei nepermise de constituția noastră, nu mai este nici-o îndoială. Credem, că justiția militară își va face pe deplin datoria, având piese doveditoare de mare importanță.

Desfidem anumita presă, care ia apărarea acelor, cari ne subminează țara, iar bravului comisar de siguranță Carol Chendi, care este atacat de această presă și care a descusut întreg complotul ajutat fiind de serviciile de siguranță și poliție din Ardeal îi zicem „înainte cu curaj“.

Intr'un număr viitor vom da un studiu de ansamblu în legătură cu acest complot.

*

Domnule Director,

Pentru restabilirea adevărului rog a publica în coloanele revistei D-voastră următoarele:

Președintele Centrului studentesc „Petru Maior“ din Cluj n'a fost bătut de alegători! Afirmațiunile din 24 Septembrie a. c. ale ziarului „Patria“ sunt tendențioase și de rea credință. — Sunt produsul maladiv a unei fantezii, pe care Domnule Director prin controlul D-voastră ar trebui s'o readuceți la realitate. N'ași vrea să cred, că insultele din 24 Septembrie îmbracă haina unei răsunări personale, și dacă totuși este așa, atunci Vă declar, că partea adversară e lipsită completamente de bunul simț ce trebuie să caracterizeze un gazetar. — Nu prin calomniile își vor ajunge scopul Domnii interesați. Nu prin versiuni, într'un nimic controlate și mai puțin încă posibile de a fi probate ca adevărate, se face carieră gazeterească. — Ori e'n psihologia raportorilor de-a colporta după urma lui „nesemnna“ toate balivernele prin cari cineva poate fi calomniat? Nu voi discuta în coloanele ziarului Dv. ce m'a dus la Lechința. — Asupra atitudinii mele mă consider obligat a da deslușirile necesare în prima ședință plenară a Centrului Studentesc. — Dar pentru restabilirea adevărului, repet, că la Lechința și nici în altă parte a județului Năsăud nu a fost bătut nimeni.

Prin notița D-Voastră domnilor dela „Patria“ Vă înșelați dacă credeți, că ați aruncat o nouă umbră pe fruntea studențimii române.

Studențimea nu a fost angajată cu nimic în alegerile dela Năsăud, iar Președintele Centrului „Petru Maior“ departe de a fi compromis, are cre-

dința, că și-a făcut datoria. — În ce mod, voi da la timp toate lămuririle și poate chiar în coloanele „Patriei“.

Ca Președinte al Centrului Studențesc Cluj am ținut să fac această rectificare, iar ca om, întrucât nu voi cunoaște pe autorul calomniilor mă voi adresa justiției.

Primiți Domnule Director asigurarea considerațiunii mele.

Teodor Vidican.

Preș. Centrului P. M. Cluj

*

In județul lor natal. Aflăm din ziarul „Argus“ ce apare la București nr. din 26 Sept. 1928 că la Pitești s'a constituit „Uniunea angro-siștilor de băuturi din Argeș“, compusă din următoarele persoane:

Radu Eftimie Ionescu, președinte, *Raul Rosenthal* vice-președinte, *A. Haimovici* casier, *Iancu Abramovici* secretar, iar membri: *A. Tefas*, *A. Glükmann*, *Pascu Baruch*, *M. Leibovici*, *A. Hascal* și *I. Feinstein*.

Afară de președinte toți sunt Jidani!

Observă Domnule cititor: într'un județ unde nu sunt de cât foarte puțini Jidani, întâlnim totuși numai Jidani — afară de președinte — la susmenționata Uniune!

Înțelegi D-ta politica lui Iuda de a acapara comerțul cu băuturi spirtoase și a le debita spre otrăvirea populației autohtone?

Acest fapt demonstrează odată mai mult cum se aplică metoda destăinuită în Protocoale. Numai guvernării noastre nu vād și nu pricep nimic. Ce ziceți Domnilor Brătieni, cu politica Dv. pretinsă națională, despre acapararea jidovească săvârșită chiar în județul Dv. natal?

Pentru cititori!

Fiecare bun Român este dator să citească unul dintre ziarele de mai jos:

- „Apărarea Națională” — Iași.
- „Apărarea Națională” — Arad.
- „Solidaritatea Creștină” — Brăila.
- „Sentinela” — Focșani.
- „Buzduganul” — Buzău.
- „Svastica Bănatului” — Timișoara.
- „Chemarea” — Botoșani.
- „Facla Românească” — București.
- „Pământul Strămoșesc” — Iași.
- „Deșteptarea” — Huși.
- „Libertatea” — Orăștie.
- „Lumea și Țara” — Cluj.
- „Lumina satelor” — Sibiu.

*

Consiliul L. A. N. C. din Suceava (Bucovina). Publicăm mai jos convocarea organizației L. A. N. C. din Suceava, ca un model demn de imitat de către toate organizațiunile ligiste din țară:

„Suceava, în Sept 1928.

Domnule Președinte,

Sunteți invitat să luați parte împreună cu d-l vicepreședinte și d-l secretar al L. A. N. C. din com. Dv. la ședința consiliului L. A. N. C. în Suceava, sala Dom-Polski, Joi în 4 Octombrie orele 10 dimineața.

La ordinea zilei:

1. Alegerea consiliului L. A. N. C.
2. Stabilirea listei de candidați la consiliul județean, care s'a disolvat.
3. Darea de seamă asupra situației L. A. N. C.
4. Intensificarea propagandei în județ.
5. Eventuale.

Având în vedere importanța acestei ședințe, Vă rog să luați parte numai decăt.

Președinte,

prof George Cărlan.

Secretar,

prof. Mihai Polocoșeriu.“

*

Banca Jidovească Marmorosch Blank & Comp. cumpără acțiunile Băncii „Albina“. Suntem informați de corespondentul nostru din Banat, că un Român uitat de sine, dar cu vază printre intelectualii bănațeni, s'a făcut unealta Jidanilor dela Marmorosch Blank & Comp. pentru ca să cumpere acții de ale băncii „Albina“ din Sibiu.

Ce crezi iubite cititor, *cu ce gând?* „Albina“ este cea mai bătrână, cea mai mare și cea mai solidă bancă românească din nordul Carpaților — Jidanii fiii deavolului nu pot vedea cu ochi buni situația înfloritoare a unei bănci românești, deci caută să pătrundă în sânul ei ca apoi s'o distrugă.

Români! Luați aminte și apărați cu hotărîre, instituțiunile noastre economice, care sunt adevărate fortărețe ale neamului nostru, în contra dușmanului nesățios, — ce vrea să ne distrugă — cunoscuți sub numele de Jidani.

*

In atențiunea autorităților din Brașov. În strada Lungă No. 127 locuște un Jidan Király Márkus. Acest individ a fost negustor de porțelănărie, însă prin anumite manopere a reușit să rămână dator diferitelor fabrici sume, pe cari acestea din urmă n'au avut de unde le rambursa de oarecare sfântul Iudeu nu avea nimic pe numele lui. A mai făcut furnituri diferite, unde a mai

incurcat în datorii diferiți oameni de afaceri cinstiți....

De un timp încoace, obloanele prăvăliei s'au deschis larg, având în vitrină, un pepen și o sticlă cu apă minerală. Însă în fiecare seară muncitorii români, beau din sticlute, cari nu ar avea aparența de vase din care să bea apă, se incing jocuri și cântece de se cutremura strada. Nenorocii cari se alimentează în acest local murdar, sunt Români de prin județele Someș, Cluj, Sălaj. Bieții Români, nu sunt mâncați destul de Jidani la ei acasă, îi mai caută și la Brașov, unde sunt destule ospătării pentru ei conduse de Români și în acelaș timp, cu brevet în regulă. Poliția și administrația financiară din Brașov este indicată să cerceteze cazul.

*

Fioroase progromuri împotriva Evreilor în Lituania. Ziarele din Kowno, (Lituania) aduc știrea că în orașul Wilkowszki s'a înămplat un feros pogrom împotriva Evreilor. Acțiunea antisemită era condusă de organizația fascistă „Lupu de fier“.

Progromiștii, în frunte cu președintele lor Grigohomas—Slovacki, au pătruns noaptea în locuințele Evreilor și au tăbărit orbește asupra bărbaților și copiilor, lovindu-i sălbatic și necinstind femeile.

Apoi au manifestat în stradă, unde deasemenea au maltratată crunt pe trecătorii evrei.

Spitalul Wilkowyszki este plin de răniți, dintre care foarte mulți în stare extrem de gravă.

În timpul măcelului nocturn poliția lituană n'a făcut nici o intervenție.

Această ultimă știre, din Lituania, dă pe față încă odată situația Jidanilor paraziți, în mijlocul celorlalte popoare, cari se apără, prin violențe, împotriva parazitismului jidănesc: când Statul nu le apară pe cale legală!

Politicienii și Jidanii din România, să mediteze puțin asupra acestui adevăr valabil pretutindeni — pentru motivele mult lămurite, de către doctrina cuzistă — și pe care faptele îl ilustrează constant.

„Apărarea Națională“.

*

Toți acei domni abonați la Revista noastră, cari nu doresc ca numele lor să fie publicat la Poșta Administrației, printre acei abonați cari și-au achitat abonamentul, sunt rugați să binevoiască a ne comunica aceasta și noi le vom satisface această dorință confirmându-le plata prin chitanță și carte postală adresată personal.

Administrația Revistei